

Q

K V A Š Ň Á K

M A G A Z Í N
P R O I N T Í M N Í
P O T Ě B U B Y -
T O S T Í
S J E M N O U
P S Y C H I K O U

OBSAH

MAGAZINU

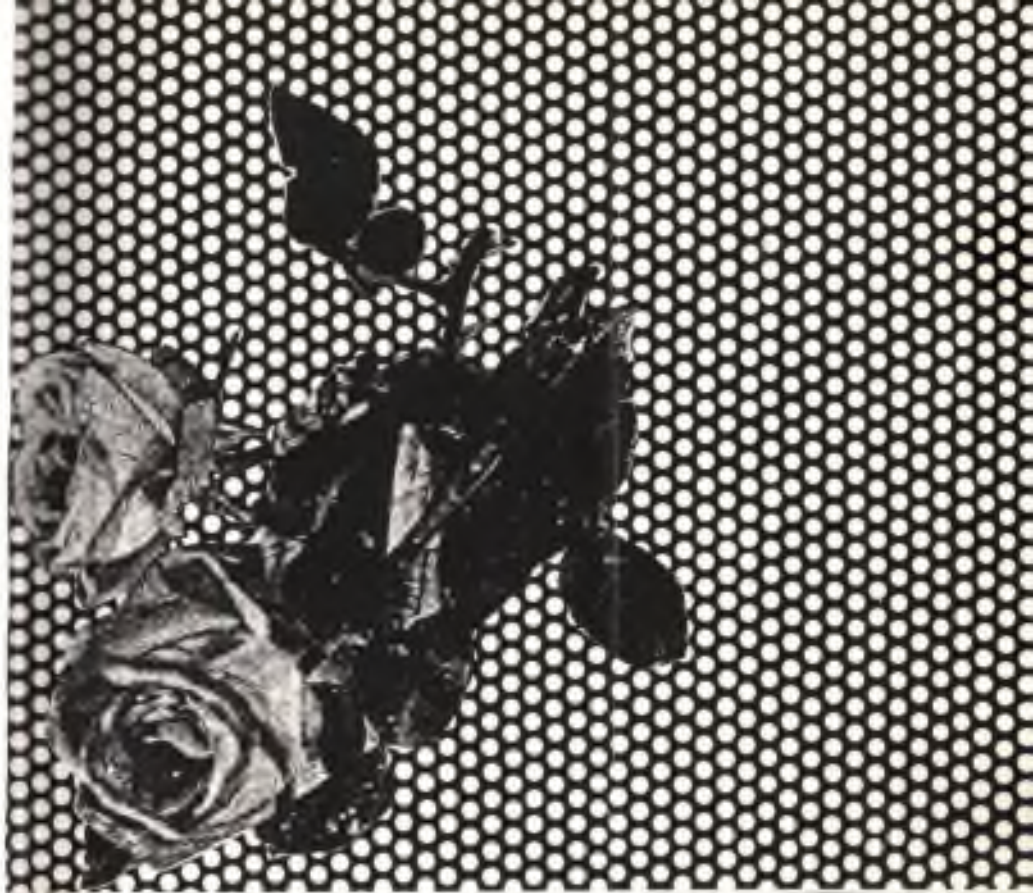
- 1 - duck valura : úvod růže (úvodní slovíčkaření)
- 2 - tomáš kafka : s triky z duhy (básně)
- 3 - štěpán kafka : trénovaný oslík (hypersportovní groteska)
- 4 - vincent venera : speciální rozhovor s ilustracemi
- 5 - tomáš kafka : kde končí avantgarda a začíná nové umění (postvernisážová reflexe)
- 6 - Štětináč : dopis kamarádovi (dopis)
- 7 - Štětináč : ráno (báseň)
- 8 - štěpán kafka : od zdrátovaného malíku k puklinám na jevišti (reportáž)
- 9 - fajt : letí racek (hlubinná lyrika)
- 10 - daniil charms : básně (překlady tomáše kafky)

- 11 - karel hroch : perly (2 dílny nejmodernější poezie)
- 12 - tomáš kafka : roman zloděj dobytka (ilustrovaná mini-
atura)
- 13 - urmuz : alqazy a grummer (překlad petra turka)
- 14 - krepindl : v klínu rozervaných skal (reportáž)
- 15 - jan boháč : naposled (proza aktuálnosti prchavé)
- 16 - jan dřevíkovský : tajemná ené kar (comix)

Qašňák = mojmír pukl, david vávra, tomáš a štěpán káfkové,
krepindl, jan boháč, štětinač, petr turek

v 0 2 bylo použito výtvarných prací : mojmíra pukla, davida
vávry, igora ino.arch. dřevíkovského, aleše najbrta (t.č. v
zeleném), karla kameníka, michala cihláře, štětinače otíka,
krepindla + štěpána kafky jako poradce J.K.

ku sportu spějme, bratři v propoceném triku !

BYLO TO TĚŽKÉ. TAK MNOHO NÁM TOHO SILOČARAMI ŘÍKAL ŽIVOT. VNÍKALI JSME DO MASTNÉ BRÁZDY ZEMĚ, POKRAJOVALI JSME JABLKA A ONY A POKUD SNAD NĚKDY BYLI JSME POZDEJI, VŽDY JEŠTĚ JSME DOKÁZALI VYHNOUT SE ČASOVÉMU PRESU; TO VSECHNO HNALO ŽITRŮV VZAD. NA TUPOST JSME ODPOVÍDALI TUPOSTÍ A AČKOLIV JSME CHYBOVALI, PRACI JSME SE OCÍTALI VÍTĚZNÍ. KOLA A DISKY A NEJEN TO PŘEBOUVANÉ LISKY - TY VSUDYPŘÍTOMNĚ HABRENKY; ODHLAS ZMUTOVANÉ HRDLICKY A HLAVNĚ ŠÍROKOST PECNŮ, TO BYLY ONY MODERNÍ SPACÁČKY, PŘIKRÝVKY BUDOUCNOSTI. A JIŽ SE NELEŽELO JEDEN NA KŮRKÁCH A DRUHÝ NA STRÍDÁČVSEM JSME KRÁJELI STEJNÝ DIETNÍ REZ. STEJNOU FUNČOSKU. ŽILI JSME PROBUZENÍM A VE VZPOMÍNKÁCH KRÍSILI POUZE ZAPOMÍNÁNÍ. PŘETAVOVALI JSME SVITKY NALEZENÉHO VOLNĚ POHOZENÉHO VE STĚDRE PŘÍRODĚ, KULI JSME BOROVCOVOU KORU A V OŘEŠNÍCH LOŽKÁCH BRÁZDILI MAGMA PŘED POJATÉHO BETONU - A NEBYLO TO JENOM BOHUROVNĚ STAVEN A KLAD PRVKŮ, BYLA TO TAKY MELODIE ŠTRAKAPŮDCE V DUTINĚ VRBY, VZDYT NEJTAJNEJŠÍ PRÁNÍ SE K NÁM OTÁČELA ČELY, JAK ŠLEHÁNÍM PROUTKŮ. JEDLI JSME SPOLEČNÝ NÁKYP A ZE SIRUPU STAVELI TOUHU BÝT LEPŠÍ.

TAK TAKOVÁ BYLA NÁŠE ZEM, PO KTERÉ ŠLAPĚŠ; TAK TCHOVÁ JE NÁŠE ZEM, KTEROU CHRIVÁŠ; TAK TAKOVĚ BUDE NSE VYPRÁVĚNÍ, JEŽ ŘEKNEH VÁM BEZ POTŘEBY DECHU.

Holiday on aj's námi

(šťastná vzpomínka na 70.léta)

Za jitra v Nice sjížděla
po okně hvězda jako šnek -
stopa se matně zaleskla
jako když mastíš škubánek;
pak kap kap
z omastku kape kapela
na mléčném cukru plexiskla
hrdinně bruslí Ondrejko
Ondrejko, hvězdná Nepela
k jitrnici od Jadranu -
to byla roznožka,
do kela!
Gott v dáli odtušil "Macejko..."

Hrdina básně

v klášterní vinárně na remízku
kvasilo vínačko zlaté, že to zde máte
-jakoby moravou zasněný kráčel
ve fraku brněnský mezi stoly
například poeta skácel-
šeptá tam francouzské paradísce
hrdina této mé básně, vážně tu víno tak krásně
do srdcí zapouští kotvu
zněžnělý hlesl jen
"z'avý"
"oui, oui, oui
c'est la vie"
vstala a zmizela v metru.

Praha blatná

Nejpoetičtější prezident byl Hácha
náš a švestkové aleje
když už i mandolíny mlčí
nalelujah haleje
z korun dubů teskně bučí
Buckna, řapík bukot cuchá:

Mikita Michajlov, Hull

sám chodím stromovkou, movie is cool.

q q

(H.C.Artmannovi)

Místo slepic zalil se
klovatinou dvůr
Tobě Bože pěje kúr
quakeři hynou

Z domova vychází Svanda s Vosírkou
-škrtám krabičku za sirkou-
Let's play single for God's pingl.

Houbomluva

Jak teskno, teskno, groteskno
staré housle medvěd ničí
ve znaku se lvem, mnoho slov
ve snech spáčí tiše crčí
má vesna ... Kaluga či chaluha
do lastury v hájích píská
je vina či zásluha
pro nás věčně mladý Tříška

v mini děvče zřítí - muchomůrka, chlapce
masák, malá noční můrka, kdes' kdos' divák ?!

Trénovaný oslík

Za čas jsem se mezi slalomovými tyčemi začal cítit jako doma. S prvními frontálními poruchami za mnou nakonec přestali jezdit i z rodné fabriky. Básník by řekl, že jsem byl ponechán zcela napospas. Přijímal jsem svůj úděl s patřičnou pýchou a vrásky na čele mi dělaly jen dve nevzhledné muldy, které - řečeno s měšťáckem - ozvláštňovaly reliéf mého svahu. Dopracoval jsem to nakonec i k příkladné životosprávě. Po nasycení nezbytným množstvím ranních, pohřichu masmediálních informací jsem absolvoval výživnou snídani, protáhl svalstvo a po několik sekund preventivně vyměšoval. Bez těchto úkonů by se každé mé další počínání dalo nazývat rizikem. Já však neponechával nic strýčkovi příhodě. Dokonce jsem si postupem času přestal dělat starosti i s tím, že v kraji platím za sportovce. A ne za jednoho, na to vemte jed! Každé ráno jsem - mladý a odvážný - stoupal vzhůru. S prvními tóny sirén okolního světa jsem si již svoji šálu omotával kolem krku v patřičné nadmořské výšce. Stával jsem na vrcholu, orlím zrakem přehlízel všecno to okolní mléko a strdí a ovšemže cítil niterné uspokojení. Velkopanským gestem jsem odháněl prohnáné dohazovace narkotik a jiných dopingových prostředků. Ne že bych byl proti nim ze zalkona zaujatý, jejich přítomnost přeci dodávala celému tréninkovému procesu patřičného lesku. Kdybych však podlehl jejich vábivým zvědom, nemohl bych se večer zpříma zahledět do vyhaslých očí antidopingových komisařů. A to by mohlo znamenat konec, zlý, smutný konec. Nechť at však! Nyní stojím na prahu smyslu mého horského pobytu. Cesta dolů! S T A R T K nebeské klenbě vzletlo hejno barokních andělíčků. Spojily se kontakty časomíry a všehomíra. Behem prvního tratového úseku jsem zcela v duchu platných předpisů vypínal hrud, aby více vynikaly průběžné telemarky, jichž jsem se z rozpustilosti dopouštěl. Primerním cílem však bezesporu bylo nabrat během prvního úseku potřebnou rychlost. V rychlosti nízké by totiž jen opravdový akrobat dokázal zahrnit na nebezpečném

H A D N A E N E K A R

VINCENT VENERA

V I N C E N T V E N E R A

Excentrický děchodce ufolog a venušan paranoidní filosof abstraktní malíř virtuos na klávesové nástroje vrchní šéf CIA a venerolog - Narodil 17. 3. 1958 žije v Praze - v letech 1980-82 pobyt v USA odkud byl deportován zpět do vlasti jako Superman - Počínaje rokem 1983 řídí telepaticky dítka amerického prezidenta - Globálně ovlivňuje vývoj světových dějin - Dřaduje v kavárně Slávia v nočních hodinách občas ve vinárně Orlik příležitostně do volenía odpočinek v psychiatrických léčebnách - Maluje a vyšetřuje doma Širší veřejnosti přiblížen v několika 8mm snímcích jistého filmového studia Spolupráce na filmech průběžně trvá - V roce 1987 vyšla bibliofilie de Saxe : "Tak pravil Vincent"- Jiné příběhy uveřejněny v Sado/Maso Magazínu a Pater nosteru - Tento rozhovor byl pořízen koncem ledna 1989 výhradně pro magazín K V A S Š Á K - - - - -

nemilosrdným řezem krásného nového stroje došlo k odpoutání části textu od mateřské lodi - pozorný čtenář, náš pán, nechť si laskavě doplní : poslední otázka v levé části textu zní :

R : A zažila ještě někdy něco obdobného ?

poslední odpověď v pravé části textu zní :

V : Jistě. Ve vyšší inteligenci a nehmotnou substancí absolutní prozřetelnosti. Ale pozor - (dokončení na další straně)
pozornému čtenáři přeje jemné pobavení pan Q rozený Druhý

>>

... : Tak a je tu leden 1989. A co bude dál?
... : Doufám, že pro mne začne plodná spolupráce (na telepatické bázi) s G.Bushem.

... : Co Rony, toho už necháš v klidu?
... : Reaganovi přejnu spokojený odpočinek po mém úspěšném hypnoticko-psychotronickém ovládnutí jeho moskovských závitů.

... : Prosím tě, jak jsi to dokázal?
... : Mám určité parapsychologické schopnosti, staršími mohu ovlivňovat světovou politickou situaci. Jedná se o hypnózu, telepatické ovládnutí myšlenkou atd.

... : Máš nějaký konkrétní politicko-společenský program?

... : Ano, ale jako jediný poradce Pentagonu... je tento plán tajný. O tom všem se ale zmínil Ing. Patrovský ve své knize "Záhady letajících tělíšť", kde uvádí, že poradcem Pentagonu je tajný Venušán. Pracuji na velmi tajných projektech, mám velmi plodnou spolupráci s CIA. Týká se to i jiných planet?

... : Ano, jsem v kontaktu i s mimozemskou civilizací, tzv. U F O.

R : Prosím tě, mohl bys mi takové UFO popsat?

V : No, UFO bytosti jsou různého typu, hovořil jsem o tom s dr. Wolfem, naším předním antropologem. Dominantní složkou těchto bytostí je kosočtverec hlavy, šikmé oči, úzké rty a nadprůměrný intelekt. To snad stačí.

R : Zmiňuješ se o dr. Wolfovi. Nějak spolu spolupracujete?

V : Ano, spolupracujeme na zjišťování určitých psychotronických jevů. Také spolupracuji s dr. Rejdákem a dalšími.

R : Slyšel jsem, že bys mohl být použit jako médium.

V : Ayslím, že jako absolutní médium nikoliv, můj jsem však určité duchovní zážitky v USA, kde jsem byl dva roky na studijní cestě.

R : Jaké?

V : Ve věznici v Los Angeles jsem dosáhl osvícení a vysílal určité paprsky doprovázené výbojem tepelné energie.

K : Jak jsi to pocítil?

V : Pocítil jsem stav absolutního blaha. Ostatně, v momentě vysílení na to byli svědkové, spolupracovníci.

... : Jaké byly další důsledky?

... : Projevilo se to následně na politické scéně. President Reagan vrátil do CSSR zlatý poklad oce 20 tun zlata, a tak vlastně nastala má plodná spolupráce s Reaganem. Postaral jsem se též tajnou formou o odchod Caspara Weinbergera.

... : Dekteř se však domnívá, že se jednalo o pokusy CIA v amerických věznicích, nikoliv tedy o osvícení.

... : Ano, jednalo se o osvícení, nikoliv o pokusy. Tento problém byl již konzultován s dr. Rejdákem, který naznačil, že šlo patrně o stav vyššího vědomí.

V : V této čistě formě nikoliv.

R : To je potom asi dost problematické žít v tomto společenství, když jsi již dosáhl osvícení?

V : Udržuji telepatický kontakt s indickým mistrem Satia Sai Babou a v případě menší deprese z tohoto bahna shlédnu rád muže na turínském plátně, který mi vždy dodá duchovní sílu.

K : Věříš v existenci Krista?

V : V existenci (historickou) pochopitelně věřím.

R : A v Bona?

V : Jistě. Ve vyšší inteligenci a nehmotnou substanci absolutní prozřetelnosti.

Jsem poloviční žid a tudíž všechny židovské záležitosti jsou mi blízké. Při posledním o-
ředě s pražským rabinem Mayerem jsem to vy-
jádřil dost jasně.

Vysílá, že někdy v budoucnosti se opět naro-
dí nějaký Budha, Kristus či někdo podobný?
Nemyslím v budoucnu, já též v přítomnosti
nejsem špatný kousek a můj kolega v Indii
S.S.Baba je taky dobrý model...

Zavítáš ho někdy v Indii nebo on se chys-
ta sem?

Nejít to zapotřebí, ale v případě že by chtěl
příjet, poskytl bych mu nocleh.

A kam bys ho tak v Praze zavedl, co?

S.S.Babu bych asi zavedl na Karlův most na
procházku, při které bych konzultoval zále-
žitosti obou stran. Ostatní by se projedná-
valo v mé pracovně venušana v Trojické č.1,
5.patro, tel. 29 51 04. Konečně kdo máte zá-
jem o konzultace, můžete mi volat.

R : Všude po stěnách tvé pracovny jsou rozvěšeny
tvé abstrakce. Jak často se malování věnuješ
a co v malbách sděluješ?

V : Jde o tzv. "magické Umění" a maluju pouze ve
volných chvílích, pokud neprovozují své vyš-
ší schopnosti. Sdělují v nich stavy duše a
duchovní obrody.

R : Jak dlouho to trvá, než plátno namaluješ?

V : To je individuální. Někdy dvě minuty, jindy
dvě hodiny.

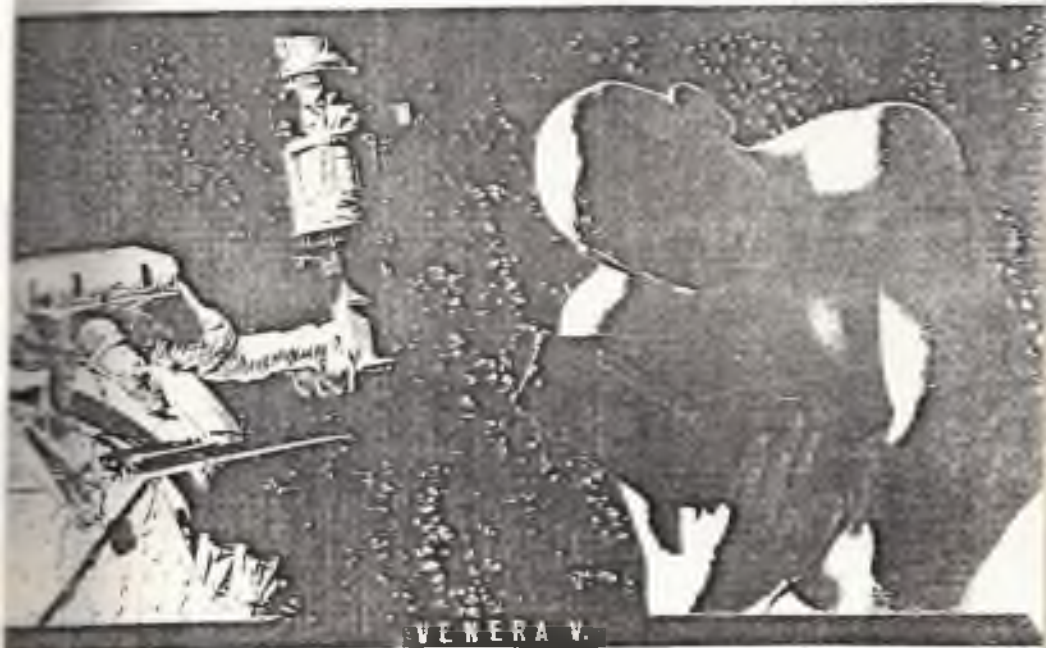
R : A prodáváš, máš zájemce, sberatele?

V : Mám stáleho manažera, ten se o to stará. Po-
kud však má někdo zájem, zavolejte. Dohodne-
me se.

R : A co výstavy? Ta "U melouna" v roce 1988 ne-
byla tak špatná.

V : Výstavy moc nepofádám, jsem spíše introvertní
schizoid.

R : A jaký je tvůj vztah k filmu? Jako divák jsi
prý labužník.

SVENERA V.

Jistě, viděl jsem už lecos, ale nejvíce mě
zaujaly sexy filmy s Johnem Holmesem. Hlav-
ně pro jeho styl a odborné prováděnou sexuál-
ní tantru.

Hrome! Můžeš to blíž popsat?

Jsou to jogínské sexuální rituály a Holmes
byl v tomto směru mistr.

Dojevuješ se ve filmech jistěho soukromého
studia. Dokumentární filmy. Můžeš k tomu ně-

V : Víím pouze, že jeden z těchto filmů byl pro-
mítán v Bílém domě ve Washingtonu.

R : Myslíš, že ses díky těmto filmům stal známou
pražskou postavičkou...

V : ...ano, ale v menším okruhu publika, proto-
že nejsou promítány v síti pražských kin. Pře-
to si myslím, že jsou jedny z nejzajímavěj-
ších. Jsou to průniky do hlubin metafyzické
psychiky Vincenta Venery Venušana.

R : Budou někdy další?

R : Před studio bude i nadále k dispozici, například další skvělé, skvělé záznamy UFO zprávy.

V : Které ženy a dívky tyto snímky odmítají pro jejich zčernalou surovost a vulgárnost. Co jim na to řekl?

R : Řekl bych, že nepocopila jádro filmu a tedy mě duše. Tělo je pouze fyzická schránka, která se v mnohých přetvářeních znovu objevuje. Tudíž - nebojte se, malé ženy a dívky, nebo gigantického pyje!

V : Jste už jsme u sexu, jak ho bereš ty?

R : Sex je přirozenou součástí mé životní cesty. Nezavrhují ho jako někteří mystici. Myslím, že určitá dávka erotiky je pro každého přirozená.

R : A máš nějaký ideální typ ženy?

V : Japonskou ženu.

R : Proč?

V : Mají v sobě vše. Hlavně však asijské fluidum erotiky. Rasově miluji i Židovky.

R : Fajn. Vidím všude kolem kazety s hudbou. Co na nich máš, co posloucháš?

V : Nejraději Sabbath, Ozzyho Osbourne, jeho sólovou dránu, prostě mám rád metál, heavy metal. Z vážné hudby Schonberga a celou škálu progresivní moderny.

R : A co tvé tvůrčí skladatelské dráha? Ještě sám hraješ?

V : Ještě nedávno jsem vytvářel na Rolandu a Yamaze tzv. "kosmickou kakofonii". Zájem pro-

R : Je to pouze Columbia, ale americká studia jsou pro mne příliš vzdálená. Nahrávky a kompozice nosím pouze v nůvce.

V : Půjdeš v Praze na nějaké koncerty?

R : Předpokládám, že ani mě nezajímá zdejší produkce.

V : Jaké tvé oblíbené podniky? Ve Slávě je tě vidět poměrně často.

R : Sláva je moje druhá úřadovna a vinárna. Orloj je mým druhým domovem. Ale domov vlastně nemám. V Praze jsem pouze determinován svou silou.

V : Proč právě Praha?

V : Snad proto, že zde pobírám skrovný invalidní důchod.

R : V psychiatrické léčebně na Karlově nám. jsi mně jednou předváděl návrhy vzletné architektury, kterou jsi chystal realizovat v Japonsku. Věnuješ se jí?

V : Rozvíjím samozřejmě své architektonické modely, ale myslím, že by byly pro svou fekně avantgardnost příliš expanzivní a nerealizovatelné. Rad bych - právě v Japonsku - vystavěl dle své koncepce "Vincent Venera Centrum" a "Sdružení přátel mimozemských civilizací". Ale opravdu - těžko realizovatelné.

Číst studií je zde někde v bytě.

Lékaři té zařazují do "rizikové skupiny".

V čem podle tvého názoru ono riziko spočívá?

Spočívá v mé velké mozkovně. Tudíž jsem nebezpečný pro jakoukoliv rozvojovou zemi. Prosím to tam mám... Dělají mě občas na psychiatrická různá vyšetření a testy, která se, myslím, mijejí účinkem. Nadále jsem totiž na špičce pyramidy.

Ano, je čas to skončit, děkuji za čtenářské vřavění za rozhovor. Apropó, co teď budeš dělat?

Moje odchodu budu přemýšlet nad nesmrtel-

ností chrousta. Amen.

R : Amen.

P.S. Nutno dodat, že rozhovorem zcela vyčerpaný Vincent se odešel rekultivovat do restaurace "U Kalendů", kde chutě a levně poobědval. Nad nesmrtelností chrousta meditoval zřejmě v kavárně Slavia, kde byl spatřen o hodinu později.

Moli dury drajvy cvaly
hlasivky jsou předně svaly!

ve svém pořadu
ZPÍVAJÍCÍ CHROMNIUS I.

T. E. D. PERNICKÝ

... jež usiluje o styky kultury a -istiky

KDO?
ChromniúÁ HÁáá!

I
K D E K O N Č Í

A V A N T G A R D A

A Z A Č Í - N Á

N O V É U M Ě N Í

Kde končí avantgarda a začíná nové umění ?

motto: Milióny - dětské hračka
co dospělý, ten se dočká ?

Poznej svou míru
a ulož ji s pokojem !

Pořekadlo
o zlatém dně
řemesla:

Ne každý elektrikář
rovná se elektrikaři.

(G. Jaschke, Seltsame Ereignisse)

Kde končí avantgarda a začíná nové umění ? Podobnou otázku si položil již v roce 1914 kroužek výtvarníků okolo P.N. Filonova . Výsledkem úvah byl tehdy manifest "Udělané obrazy" a jeho autoři kladli v první řadě důraz na rozlišování umění iluzorního, to jest umění ve vztahu k přírodním formám předpojetého, a umění analytického, jinak též udělaného. V manifestu mj. stojí: "Naším cílem je zhotovovat obrazy a kresby, udělané a veškeré práce, neboť víme, že to nejprecennější v obraze a kresbě je tvůrčí převažuje člověka nad věcí, v níž kromě sebe odhaluje i svou nesmrtelnou duši ... Ve vztahu k výtvarnému umění říkáme, že ho zbožšťujeme uvedením, uzavřením do obrazu ; jako první otvíráme novou epochu umění - století udělaných obrazů a kreseb..." Oprostité-li formu od stylového zabarvení, potom dostaneme střízlivou charakteristiku pohybu, který se děje na všech frontách a téměř ve všech dobách XX. st. v oblasti umění. Snaha odstoupit od avantgardy jako od pouhého předjíždění vývoje umění a příklon k umění dělanému, umění v kontextu, umění směřujícímu katoprotentní prezentaci tvůrce.

Takovým uměním je i umění Ducky Valury a Ant. Štívy, třebaže v jejich kolážích lze spatřit inspirativní vliv J. Koláře . Tento je však pouhou souběstí obklopující rea-

lity, působí stejně spontánně jako prožití atmosféry instalačních prostorů KS Blatiny, obecněji i celého okolí KS Blatiny, konkrétněji jako např. ve Valurově textu k výstavě zmínění těstoviny paní Cihlářové apod. Jakékoliv citace působí u nich dojmem hry - byť šlápe více organizuje a Valura více detailizuje látku pro své koláže - a oba prostřednictvím citací vybízejí ke hře i prostředkované účastníky tvůrčího aktu . Jen je třeba důslednou stylizací umírnovat stupeň rozdyčtění spoluhráče - vnímatele, neboť atmosféra účty musí být takto, disciplinová, ve vztahu k uměleckému výtvaru zachována. Do hry vstupuje vše.

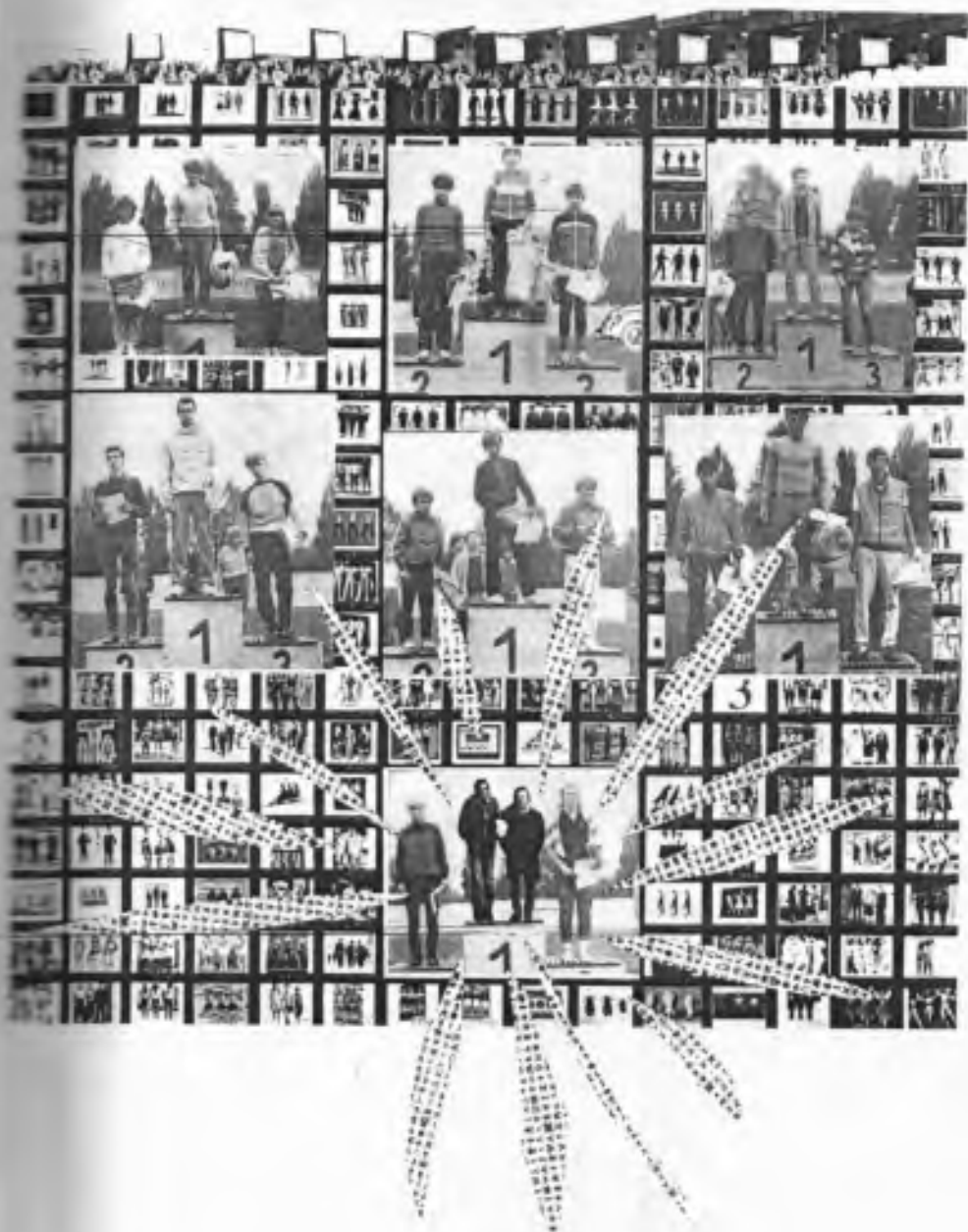
Podobnost s citovanými ruskými "analytiky" je vskutku proklamativní, avšak napadá mě ještě jedna její motivace . O malíři P.N. Filonovovi, malíři s tragickým osudem, se mezi znalci jeho díla traduje, že působil v okruhu svých přátel a spolupracovníků jako posvátná autorita . Známe spíše Valuru, ale při mnoha posezeních jsem si uvědomil, že podobné fluidum kolem sebe šíří i on . Budiž mu tedy úcta, u sta hromů, lehká.

Na závěr se ještě pokusím zodpovědět otázku kterou jsem si vytknul do názvu své soukromé recenze. Kde tedy končí avantgarda a začíná nové umění ? Mám o obraz, mimo kresbu ...

Tomáš Kafka.

1. Stejně se a odpovídejte
sle textu :

1. Co stojí v manifestu "Udělané obrazy"?
2. Jakou roli otvírali výtvarníci kroužku okolo P.N. Filonova novou epochu umění?
3. Jakým je i umění D. Valury a Ant. Štívy?
4. K čemu vybízejí D. Valura a Ant. Štíva?
5. Kdo je autor článku spíše znám?
6. Kde končí avantgarda a začíná SKUTEČNÉ umění?

ČESKÁ KOLÁŽ ZASE JEDNOU ZVITĚZILA !

KS BLATINY PRAHA 6
9 1 1969 - 3 2 1989

Miloslav Váňa

Pantomima, hm, ta byla vědycky krásná; 25 let jsem se s ní setkával, a mnohdy jsem se musel dívat, abych po ní neskočil.

D O P I S K A M A R Á D O V I

Co děláš ty stará vojno, zube střední velikosti, psí ocase, šetřino
Co děláš ty stará páko fousatá, ty moje malé konkubínko,
zdaliž ti vzpomenouti na hojně ~~na~~ kamarády, kteří v pitkách
škubali nohama až elzy roníce

a zvdávali sobě hojně důsledku a příčiny?

Skopičiny, hovadiny, kraviny a laskominy.

Jame asi volovo děti, protože nevíme co děláme

ani když pijeme a proč. Pomsta z hvězd?

Jsem homo pigus.

Prasečák člověčí erectus ~~ch~~
přišlápnutá hlava.

A co ty? Střežíš svoji mysl před hanbatým hnojem?

Tak tomu jest na světě a ~~my~~ jame jeho výmysly

TY FILOSOFE !

En ty látro plzeňská, zdaliž se ti nezasteskne,

zanechavše své soudruhy samotné a nahaté,

tváří k zubu času a zhovadilostem.

Někdo nám chybí.

Dnes se na vás na všeschny napiju až mi bude mrkat oko.

Jsem lhářem, dal jsem si jedno pivo.

Nesmyslné pitky, nesmyslné zpitky. Zpitky plné nesmyslů a ráno....

chtěl bych to zkusit jinak.

ZAVDEJ SI Z DŮSLEDKU.

Opičí oko rána veze na trakaři chlupatou nacucanou houni.

Saradlavici saradlavou. Sprigová věc, sprigiho levá fronta nic
hrnec BUM BAC. Hraj na varhany. Pak rozjedeme Show business biggest
hard night rallye sprigi frčný zuřivý rockový zblbllosti -

Deanovo nohy. Tak ať se naučíš pořádně hrát! Green underground Band.

O.K. Slyšíš mi? Kopyta budou křístat, vřískat, jiskry jako Brno.

Kdyby bylo hnízdo, kde bych se uhnízdil!

Jsem kopyto, tys kopyto.

Jsem kopyta.

Není mezi námi rozdílu.

Ou kej.

Je to jeden rej.

Starej.

Novej.

Zprazenej.

A pigovo.

Čau Otino a hlavně

nezbľbni a pracuj ve svém

vnitřku.

MILDA KOPYTO

Dnes jsem měl stav bujnosti

Roupy v zadku a chtěl a nima lítat.

A hoj ty má ušmučlaná !

Zatím žijem

Napiš a nebreč

Pantomima říkáte?
Jak bych to formuloval?
No víte, já sem kolikrát
dělal etudu tak náruživě,
že jsem se do toho dostal,
no a teď jsem neraděl
kudy ven. Tak jsem se
dostával ven a když jsem
byl venku, tak už jsem
zas zapomněl v čem sem
byl a to bylo na tý,
pantomimě vždycky
to krásný.

R

Á

N

C

domů cestou svraskalou
s měsícem i sluncem v půl
potokem rozčvachtaným
stromy mlhnou
na mostě odštěkáný kůl
se psem oroseným
z boudy čučí
vypuklé oči pipi pipi
hlavy pod límcem
narychlo se močí
někdy blikne svícen
na půdě v koutku
zastrachaný ztuhlý jícen
prachu a času

chcíplé poledne křečovitě dupe
nad hrobem milého
škoda ho
měl krásné papohlaví
zima se svíjí v důlcích očí
domu nad domem domu pták
ten svižný vtipný mladík
že jsem se lekl
mezi dveřmi
teplý pavouk teplá síť
po sklech plazí se kapky
nikde nikdo cesta pustá
z křoví volá holá řiť
nad vysokým komínem pruh čápů

pod okny ostrý klapot šlapky
země hustá voda slizká
spánek medvědí
až u dna ryba drzá
lež to se uši trhají
v tichu jak v pravěku
zač tam byl toho loket
půl páta totolaru
stmívání potulných harmonik
AŘ zebrá teď
u domu paní rozednění
co přichází ztemnělou alejí
tak tiše že sotva slyším
ruku rukou dech si mne

střemhlav probouzí se duše
ten svižný vtipný mladík
přešvitořilala se suše
ale jen přilétá a zase odlétá
a znovu přilétá a zase odlétá
přilétám usínám
odlétám přilétám
usínám zhasínám
já přilétám já odlétám
já usínám já zhasínám

příležitost

usínám

T
U
R
B
I
N
A

Jede pražský industriál, jede do světa ... popleta. Na obhlídku terénu vyráží do královéhradeckého kraje čtyřčlenná osádka vozu Škoda 105 S o víkendu 5.-6.listopadu 1988. Do termínu hradeckého setkání mladých divadelníků, v jehož programu je počítáno s industriálním představením, zbývají v té době tři týdny. V tomto čase Č-3 již Vávra (1.člen osádky vozu), na křídlech bílé vrány unášený k dalšímu kroku na cestě divadelního experimentu, podlehl nátlaku lyrického mosteckého monstra FAJTA (2.člen osádky vozu) a upustil od prapůvodní koncepce představení ve stylu BIG SHOW - čti : osmiapůlhodinová doba trvání se začátkem ve 4⁰⁰ hradeckého továrního času s obsazením od svačínáčky po sadu náměstků, vše předváděné v prostředí zahlceném stroji, přístroji & nástroji. Pan Mojmír Pukl (3.člen osádky vozu) není ve voze jen do počtu - je ad 1/ stavebním kamenem hudební složky projektu a ad 2/díky svému hradeckému původu ač utopenému ve vlnách pozdější migrace do pražského Braníku sybolizuje myšlenku družby mezi hostitelským krajským městem a domovským hlavním městem. O řidiči vozu (4.člen osádky) pomlčme, neboť tento při rozenou cestou dostatek slávy dobude jako autor této statí. V automobilu kypí tvůrčí nálady a kontinuálně se utužuje atmosféra teoretického obdivu k industriálnímu idolu tzv. tuhého chlapíka.

S vynořením královéhradecké zástavby na horizontu je vypsána vnitroautomobilní soutěž na vyhledání nejlepšího skeletu - čti : nejdůležitější rekvizity připravovaného představení. Výskyt upotřebitelných skeletů školené oko předpokládá v oblasti veřejných skládek, pobořených fabrik, slumů. Hned na okraji HK osmeru očí osádky vozu Škoda 105 S pokyn desatero komínů právě tak akorát zchátralé fabriky, aby bylo možno očekávat výlov špičkové kvality. Balance vniknutí do opuštěného objektu j takováto :

- a) nadšení - čti : zrezlého masivního harampáčí hodného výběrového označení skelet bylo nalezeno dostatek
- b) zděšení - čti : neohrožený (leč neohrabaný) FAJT při pokusu prohodí nejnádhernejší z přítomných skeletů oknem ven na volné prostranství vy

stavuje v nebezpečí svůj industriální malík, tělo se kymácí, skelet se vymyká kontrole, až salám je naservírován mezi dva krajíce (čti : malík mezi betonový rám okna a rezavou obruš skeletu) a náš příběh je zčís-
jasna poskvrněn krvavou stopou.

A dále ? FAJTOVA industriální tvář bledne a o monstrózní tělo se pokou-
šejí mrákoty. Ostatní tři účastníci vyslovují politování nad situací
FAJTOVA malíku a výlov skeletů je prohlášen za předčasně ukončený. Ke
slovu přichází lékárníčka, ordinace první HK pomoci a chirurgické od-
dělení HK nemocnice. Malík je zdrátován třemi stehy a mostečanova kon-
četina je epicky ozdobena obinadlem. Industriální ideál tzv. tuhého
chlápíka je obezřetně odstaven do stínu. Hovor se točí okolo praktic-
kého tématu Kontrast mezi účinkem zranění během umělecké produkce (tj.
na prknech, která znamenají svět) a zranění během anonymní přípravy
těže u.p. (tj. mimo p.k.z.s.). Je odhlasován příklon k názoru, že hod-
nota zranění během přípravy u.p. je takřka nulová. FAJT se toulá po
doktorech až do pozdního večera, zatímco p.Pukl a Vávra v témže HK ča-
soprostoru navazují kontakty s místními. Vnikají do Divadla Vítězného
února (dále jen DVU), zkoumají oslnivou hloubku jeviště, ohmatávají
sametové závěsy a posléze odcházejí do restaurace Na hradě. Obhlídka
terénu pozvolna přechází do účasti na HK postvernisážové pijatice. V
neděli a dále doufáme, že třítydenní rehabilitace umožní FAJTOVI ucho-
pit v pravý čas monumentální kladivo - nástroj, okolo něhož se bude
všechno točit.

Bude se to jmenovat T U R B Í N A . Je v tom -r- a to už něco známe
Nezní to špatně a má to tradic. Ale půjde o kladiva a o skelety.

Herecká škola TSU. Na-stoupíš do tramvaje a někdo tam sedí a u nohou
sedí pes. Jdeš okolo psa, pes k tobě zvedne oči a prohlédne si tě. S-
duje tvůj pohyb očima, projdeš okolo a pes tě ztratí ze svého zorného
pole. Pes přijal informaci o tvé přítomnosti formou herecké školy TSU
Jdeš v noci okolo výkladní skříně a vidíš svůj odraz. Zájem se projeví
pohybem oka, jinak se ve tváři nic nepohne. Registrace bez jakéhokoliv
projevení zájmu. Obrát do své existence s minimem vazeb k okolí. FAJT

jako tuzemský apoštol orientální herecké školy TSU přednáší mladým adeptům industriální zábavy základní principy : NEOKÁZALOST. NOSTALGIE LYRIKA. Opakujeme po něm : NEOKÁZALOST, NOSTALGIE, LYRIKA.

Imaginární rozhovor s Lenkou Vychodilovou, představitelkou lyrického spojovacího prvku kovodramu Turbína.

LV : "...a já tedy jako personifikovaná VTR (čti : vědecko-technická revoluce)..."

F : Ne, Lenko, ty nejsi VTR, ty jsi lyrická postava, stejně tak jako oba manuálové jsou v první řadě lyrického určení!"

V čase Č-2 dochází v mekce pražského industriálního rocku (čti : ve "sračkárně" čili v objektu čistírny odpadních vod) k pracovní schůzce turbinologů. Pan Pukl uvádí do protokolu jména předpokládaných hudebníků : KAPLAN, PUKL, BUCHAL, DUSPĚVA. Co jméno, to skvost, i když první a poslední nakonec účast odřeknou a jsou nahrazeni nositeli civilnější znějících jmen Rychvalský a Boháč.

CAUSA ATOMÍK PUKL.

Atomíka Pukla vyrobil p.Mojmír Pukl jako rekvizitu pro industriální projekt Turbína. Když říkám^{vyrábím} myslím tím z tenisového míčku (jádro modelu atomu), drátu (oběžné dráhy) a ping-pongových míčků (obíhající částice) i když stejně tak mohl být tento model vyroben z proutí a vaječných výdumků. Uvažuje se o umístění modelu na Lenčinu hlavu nebo se zavěšením do prostoru, kde by byl hledán kuzelem světla vycházejícím z orchestřiště. Nakonec je model stažen z programu, což mu ovšem nebrání v tom , aby se stal neokázalým maskotem celé akce. Tak se dnes zachází s hodnotnými motivy

Hradec Králové, sobota 26.11.1988, den turbinových. V Domově mládeže s kupodivu bez příznaků kocoviny probouzí industriální ansámbl. Úkolem

dne je přepravit vyhlédnuté skelety z fabriky s desaterem komínů k divadlu, natřít je, dopravit je na jeviště, dvakrát až třikrát se za diváky najíst, dohodnout poslední podrobnosti, pokud možno ozkoušet sladění herců, zvuku a světla, nalíčit se a předvést Turbínu. FAJT káže poctivost. "Můžou mi vytknout cokoliv, ale poctivost mi nesmí upřít v žádném případě!" Na pomoc se včas dostavuje první člen TURBÍNA FUN KLUBU hradecký Míra Rádl. Problémem přepravy přetěžkých skeletů se oproti předpokladům nestává ani tak vymanění kovových břemen z nitra fabriky, jako okázalá neochota řidiče původně objednané AVIE. Tento se značným sebezapřením absolvuje cestu z HK centra na HK periferii, kde stojí naše fabrika, ale dále už jen stосуje důvody pro stornování spolupráce. Není divu, že AVIE brzy mizí z dohledu smutných industriálních očí. I Vávrovi, kopě jinak nadmíru veselý, v těch chvílích mrzne na rtech. Brzy se však ukáže, že HK je poměrně slušně obsazen AVIEMI z našeho pohledu "náhradními". Pro účely Turbíny je nakonec jedna získána. Ba co více! Zdržení umožní, aby své ruce přiložil k dílu i doposud snída- jící člen výpravy - p.Boháč, první muž pražských holmesiad. Ač bez rukavic, chopí se s ostatními chladného povrchu skeletů a přispěje k bezpečnému uložení břemen do ložního prostoru AVIE. Japadapa japadapa japadapa - notujeme si cestou zpět k DVÚ a Vávrovi se zas obnovují vrásky úsměvu kolem úzkých rtů. Rzí pokrytí krasavci v průběhu odpoledne ob- drží rudě lakovaný šat. Betonové přípojky budou zase elegantně nastříb- řeny. Jako bratr s bratrem po boku budou před branami DVÚ stát dvě ná- herně rostlá kladiva - jedno stříbrné, druhé jasně rudé. Díky nevšední ochotě jevištních techniků, osvětlovačů a zvukařů DVÚ jdou přípravy p- stavení jak po másle a tak se máslo kupodivu neobjevuje na ničí hlavě. Zatímco ostatní účastníci 2.pracovního setkání mladých divadelníků na sklenkou trůnku besedují v divadelním klubu nebo absolvují zajímavou porci divadelní současnosti předváděné na prknech HK scén, turbinisté odvedli kus poctivé a snad leckdy až chlapské práce. Ačkoliv veřejná Turbína propukne až někdy v nočních hodinách, představení jako akce běží již od hodin ranních. Při poctivé večeři se doladují poslední podrobnosti a p.Puklovi se dostává zvláštního ocenění za vypracování osobité partitury hudební složky představení.

prohlásila své okřídlené JSEM VYHREZLY SANSAJN a vyzvala obecnost k cestě S Čedokem na pouštní výlov. Krausberry již dopnuli své bluesky až ke krku. K doplnění programu sobotního večera již zbývá jen - TURBÍNA. Hudební aparatura je vynesena z divadla a na jevišti ji nahrazují tři seskupení urostlých skeletů. Nastal čas Č. TURBÍNA - kovodram pro dva manuály, tři skelety a vědecko-technickou revoluci, fyzické divadlo vycházející z principů herecké školy TSU, obsazení : FAJT, Vávra, Vychodilová, zvukový doprovod: Pukl, Buchal, Rychvalský, Boháč, přednatočený záznam : Fikar, světla : Kafka. Ve foyeru i hledišti zní Sagvana Tofino Zůstaňme věrní svým ideám, FAJT si přetahuje přes hlavu stříbrnou kuklu, Vávra stahuje trup do široké rudé šerpy, Fikar vybíhá do zvukové kabiny, Kafka zaujímá místo za osvětlovacím pultem, Vychodilová obléká igelitový skafandr. Skelety se potí nedočkavostí, kladiva dychtí

V P R E D 1

Nedočkávané hlediště chycené do osidel Sagvanova hitu zpívá s sebou, jásání a kuráž ukazuje na rozverně vyplněné okamžiky čekání. V hledišti je prostě živo.

Tma.

Opona ve tmě.

Ze tmy vystupují obrysy skeletů umístěných do tří pozic. Hluboko vzadu napravo, uprostřed, vpředu vlevo. Úzký tlumený kužel světla zabírá postavy dvou manuálů, kteří stojí ve dveřích na konci jeviště.

Hlediště tichne. Jen tu a tam někdo ještě "zůstává věrný".

V tichu se zvolna manuálové přemisťují k prvnímu skeletu umístěnému v pozadí. Potěškávají velká velická kladiva. S prvním úderem se naplno rozsvěcují světla. Manuálové buší, napřahují paže k novým a novým úderům, kov na kov, odletí první jiskry. K přednatočenému zvuku kompresoru se přidává živá hudba. Skelet odolává. S posledním úderem vyčerpaných manuálů utichá hudba, zhásíná světlo.

V hledišti již panuje naprostý klid.

Jemný tón kláves. Ve tmě blikne několikrát světlo. Ze tmy se vynoří postava s bílou tváří a zařícím mečem v ruce. Pomalým plynutím pohybem obkrouží stanoviště prvního skeletu a zařícím mečem označí stanoviště druhé. Tma. Tlumené světlo. Manuálové pokročí k druhému seskupení betonových skeletů. První úder, plné světlo, betonový skelet se rozletí na dva kusy. Druhý manuál máchne kladivem a druhý skelet se rozskočí. Vpadá hudba, která okamžitě graduje. Manuálové drtí hrozivými údery střešy skeletů. Hudba se zvolňuje nepřímě úměrně k zrychlené frekvenci úde-

rů. Kladivo vypadává z vyčerpaných rukou. Tma. Zařící meč po chvíli osvítl scénu. Ruka klouže po těle meče a žlutavou zář mění v oslnivý mléčný jas. Je označeno třetí stanoviště. V tlumeném světle manuálové postoupí k vpředu umístěnému třetímu skeletu. Rozmach, kladivo dopadne na povrch, skelet se rozkymácí, roj jisker, agresivní hudba. Skelet se kymácí ze strany na stranu. Kladiva jsou zvedána nad hlavu, aby pak plnou vahou dopadla na tělo skeletu. Až do posledního dechu. Na železném povrchu se objevuje puklina. Zdrženlivé údery do bubínku pokračují i poté, co kladiva zmikla. Zní slovo básnickovo. Rudý manuál si otře čelo rudým kapsníkem, stříbrný stříbrným. Ticho, klid, manuálové nehnutě stojí. Ozývají se první náznaky potlesku. Klid, ticho, manuálové nehnutě stojí. Rudý manuál předsune nohu před nohu, vykročí k orchestřišti, propadne se do orchestřiště. Stříbrný manuál metne salto. Tma. Opona. Turbína - konec.

Aplaus. Sagvan : Zůstaňme věrní svým ideám. Odchod. NA jevišti zůstávají pukliny.

Anonymní divák (těsně po představení na jevišti): "Kto je režisérom? Kto? Považujem to za priekopnícky avantgardný čin! Tak!"

Stěpán Očenášek : "Stříbrnej lepší TSU. To je jasný..."

Hana Burešová : "Červenej byl zajímavější, tam bylo vidět to intelektuální trápení."

Jano Sedal (k Vávrovi): " Ty, synek ze zajištěnejch poměrů, akademickéj architekt, co bydlí v Praze ve ville, co ty máš co předvádět dělnáckou práci..."

Štětináčka (M.S.) : "Já myslela, že na divadle mě toho moc nepřekvapí, ale tohle jo, to mě překvapilo.

Pan režisér Ottmar Krejča během představení opustil sál.

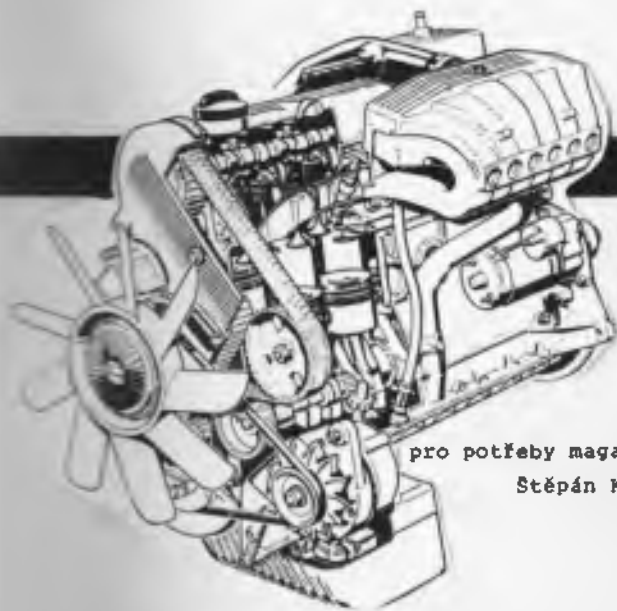
Dr. Slavický : "Děsný věci se tam děly, vstávání - kříšení z mrtvých, archanděl Gabriel sestupoval, netušený erekce..."

Mir. Horníček : "Industriální divadlo? Pěkná kokotina..."

Autor stati : Vávra (rudý manuál) spíše jako sportovní výkon, FAJT (stříbrný) jako bušící monstrum. Přes všechnu rovnoprávnost obou manuálů mě me na zřeteli, že to bylo představení mosteckého FAJTA s Vávrovou he-

reckou participací. To ovšem neznamená, že Vávra by nevěděl, o čem
hraje nebo že jeho podíl na představení byl méně významný. Rozdílné
přístupy obou představitelů dodaly Turbíně na zajímavosti, kterou ani
nebylo možno vykalkulovat předem. Vychodilová Lenka jako sférická
lyrika, koření celého kusu. První a jediný výklad představení je
LYRIKA. Veškeré epické souvislosti patří neoddělitelně k hodnocení
projektu, s původním záměrem autorů však nemají nic společného."

Řástaňme věrní svým ideám.

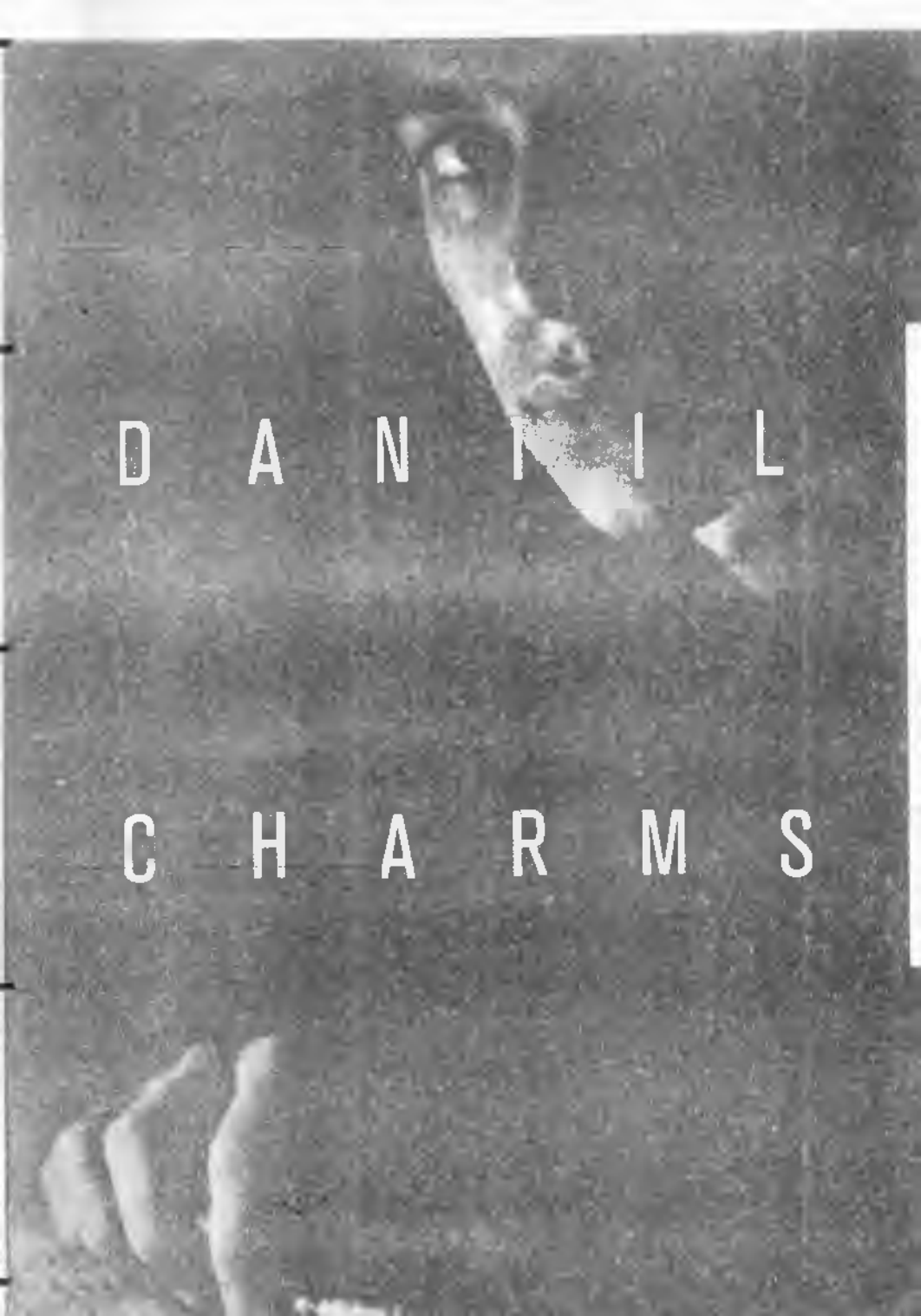

pro potřeby magazínu KVASNÁK zaznamenal
Stěpán Kafka, v.r., prosinec 88.

Letí racek
 Hladina
 se drobí
 polyká rybáře
 Ve vodě
 u mojí nohy
 jsou řasy
 A topí se tam
 našej brouk
 Na dně leží
 zrezlá injekce
 a karta
 Já se dívám
 na tu hladinu
 musím si stínit
 oči dlaní
 Někdo plave
 v odrazu
 jehličnatých stromů
 Cítím chladno
 potopím se
 Velký oči
 mě pohladěj
 po vlasech
 hodím hlavou
 Na druhym běhu
 se opakuje
 mladej pár
 A teď -
 slunce

z úhlu
 svítí na mě
 a já povídám
 k sobě :
 Ty slunce
 svítíš na mě
 z úhlu
 a já

zavírám oči
 a vnímám
 tvoje teplo
 ty slunce
 Teď stojím
 rozhlížím se
 a tvym zlatem
 Letí racek

D A N I E L

C H A R M S

Daniil Charms

Nuž, román je jen kvalita
ta snů, a postojem ti cloumá
a čechrá vlasy, prostě ta,
ta u vln moří tiše bloumá,
ta v písku hledá svěží list
a k zemi kloní hrdou kšticí,
jí hřeje nebe, nezbednici
a prasátka jí pouští slunce, ehm, do těch míst -
je krásná, přímo boží eva !
a k tomu ještě jedna zleva
snad všechen štěrka zde rozčutá
(a támhle, krásná hnědovláska
svlečena leží, vyzutá) -
a to je vzácné nejen dneska.
Čas rychle plyne po minutách,
voda se zhoupala osmkrát.

(srpen 1933)

Daniil Charms

ON

Já... kluk

ONA

Ach, ba že.

ON

..vykuk

ONA

No a, že !

ON

...zamilován po uši.

ONA

Vhrdlouže !

ON

Na mou tě duši.

ONA

Ach Bože !

ON

Mně ve snech džbán

za nocí zdál se.

Já čekal tě-

a nedočkal se.

(1930-1933?)

Daniil Charms

Spády

Já ztratil již nad sebou vládu,
bych odolával k lásce spádu,
jsem jednou provždy zkrocený,
tak uzdu hryžu, zpocený,
dým z nosu chrlím večerem
a spád mi hřívou mává nad čelem.

Ach kdybych tak měl míval šátek jemný,
pak obléct se jen do sukna,
stát lадně - ne snad jak sloup solný
a pozorovat od okna:
na cestu padá snížek drobný
a ona chvátá, úchvatná.

Já ztratil již nad sebou vládu,
bych odolával k lásce spádu,
teď laji všemu do zlořádu,
že předmět lásky doličný mě nezve k sobě v žádném pádu,
dva dny již posečkal jsem oné zvenčí,
na třetí - život můj ať kule skončí.

Ach kéž bych svedl z Ermitáže,
na zlost svých soků nemalou,
uloupit pistol od Lepagé,
pak rozžehnat se s oblohou
vypadnout mrtev z ekipáže
a jí se stulit u nohou.

Já ztratil již nad sebou vládu,
bych odolával k lásce spádu,
a ten mě potom jak list spálí,
či rozboří a rozkutálí,
rozcupuje na hadry, zbytek vyšlukuje,
kal s pískem smíchá, rozšmelcuje.

Kéž předmětu bych svého spádu
já ze svých citů vyznal se
a rozervaný na pár cárů
jí beze zbytku zaslal se pak od srdce,
jen být s ní po mnoho let v jaksepatří šťastném páru !
jak stává často psáno rukou boží na hrobce.

(7.1.1933)

Danilil Charms

Z velikánských výšek jsem
nezhodnotil krásy šém
vaší šíje, vašich líc,
bych pravdu řek', nešlo víc
zhodnotit je pro tu chvíli,
neboť došlo k střetu čili
rozvášnění našich těl.
Nadskočil pak vyletěl
jsem i s vámi k výškám těm,
v nichž se každý krásy šém
vypařuje jako dým.
Nyní se mnou, milá Ólo,
tudy k domu, prosím, spěš.
Pohléd' jsem na vaši šíji.
Pohléd' jsem na vaše líce.
Vždyť jen bozi jsou tak přece
krásní; archandělé též !

(9.6. a 7.1933)

Daniil Charms

Strašlivá smrt

Seděl jednou jeden člověk s pocitem hladu u stolu a jedl karbanátky,
A vedle stála jeho žena a stále mluvila o tom, že je v karbanátcích
málo vepřového.

On však jedl a jedl a jedl a jedl a jedl a jedl, dokud

Nepocítil kdesi v žaludku smrtelnou těžkost.

Tehdy se, jenom co odstrčil záluďnou stravu, zachvěl a dal se
do pláče;

V kapse mu přestaly tikat zlaté hodinky;

Vlasy mu najednou zesvětlily, pohled se zjasnil;

Uši mu upadly na podlahu, tak jako na podzim z topolu opadává žluté
listí;

A on zčistajasna zemřel.

(1935)

Daniil Charms (1905-1941/2), vlastním jménem Daniil Ivanovič Juvačev, jinak též Chorms, Carms, Chaarms, Sardam, Charms-Dandan ap. syn I.P. Juvačeva - přítele Čechova, autora memoárové a religiózní literatury a bratr neexistujícího soukromého docenta petrohradské university, patřil v roce 1927 k zakladatelům leningradského Svazu reálného umění (OBERIU)¹, kde působil jako básník, teoretik, prozaik a dramatik až do r. 1930, kdy byla činnost Svazu definitivně zakázána. Od té doby se Charms čtenářské veřejnosti prezentoval pouze příležitostně jako přispěvatel dětských časopisů "Čížek" a "Ježek", bez možnosti jiné publikační platformy. Vedle Charmse - zakladatele evropského absurdního dramatu se tak pod vlivem okolností zrodil Charms - klasik dětské literatury. I přes tak široké rozpětí tvůrčí aktivity však lze Charmsovu poetiku charakterizovat jako nezaměnitelnou a totální ve smyslu schopnosti reagovat na každý podnět vyvolaný okolní realitou při zachování vlastní stylové čistoty. Erbovním znamením této čistoty je hra a to i při exkurzích do oblasti nejcitlivější - vlastní tragické existence. Jako doklad tohoto tvrzení dobře poslouží mýtus Charmsova jména a původu, když řada odborníků přistoupila na jeho pravost a na základě toho usuzovala na spisovatelovy anglické předky. D.I. Juvačeva však vedla ke změně a následným variacím občanského jména typicky "charmsovsky" projevovaná nedůvěra vůči svému okolí, jak o tom svědčí deníková poznámka z roku 1936: "Včera mně otec řekl, že dokud budu Charmsem, tak mě nepřestane pronásledovat bída. Daniil Charms."

Jeho oficiální bibliografie zabírá doposud neuvěřitelně skrovný prostor - několik knížek pro děti (u nás jsou nejznámější jeho "Veselí čížkové"), dvě publikované básně ve dvou sbornících leningradského Svazu spisovatelů (tvorba "pro dospělé" je u nás známa z několika překladů V. Danko v SL 6/1968) a jedna inscenace představení Jélizaveta Bam; i tak však stačil být Charms v roce 1930 pranýřován mládežnickým listem "Směna" jako reakční žonglér a třída-

ní nepřítel. Uvedený výčet působí ve spojení s Charmsovou vyjíměčnou pracovitostí, viz poznámka z r. 1937³, jako další pro vlastní potěchu ze hry režírovaný paradox Charmsova díla; básníka-hráče však již v této době opouštějí síly, podobně jako hrdinku jeho velkolepé tragedie Jelizaveta Bam. I on je vězněn, a to dokonce dvakrát (v l. 1930, 1937), trpí hladem a v roce 1941 definitivně mizí v jednom ze stalinských lágrů.

Tvorba Charmse, ale i ostatních "oberiutů", jak uvádí ve své studii A. Alexandrov⁴, může čtenáři připomínat díla stoupenců zavedených literárních směrů od ruského balaganu, přes poetiku absurdního divadla až po dnešní aplikovaný strukturalismus, při každé této analogii je však třeba vycházet z pochopení "vyjíměčného stavu společenské a kulturní situace, která determinovala básníka i jeho přátele, ale zároveň vtiskla ruské avantgardě hodnoty západnímu umění neznámé."

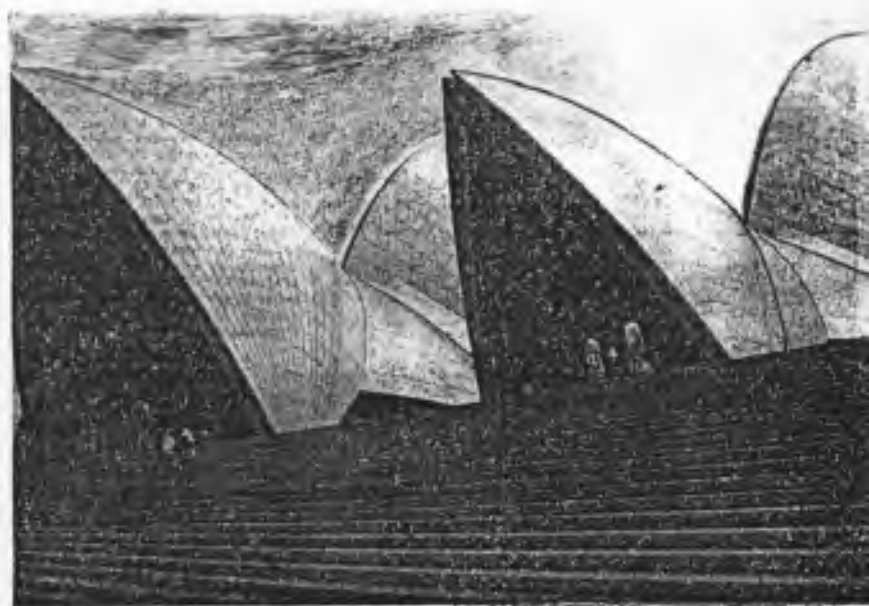
Pozn.

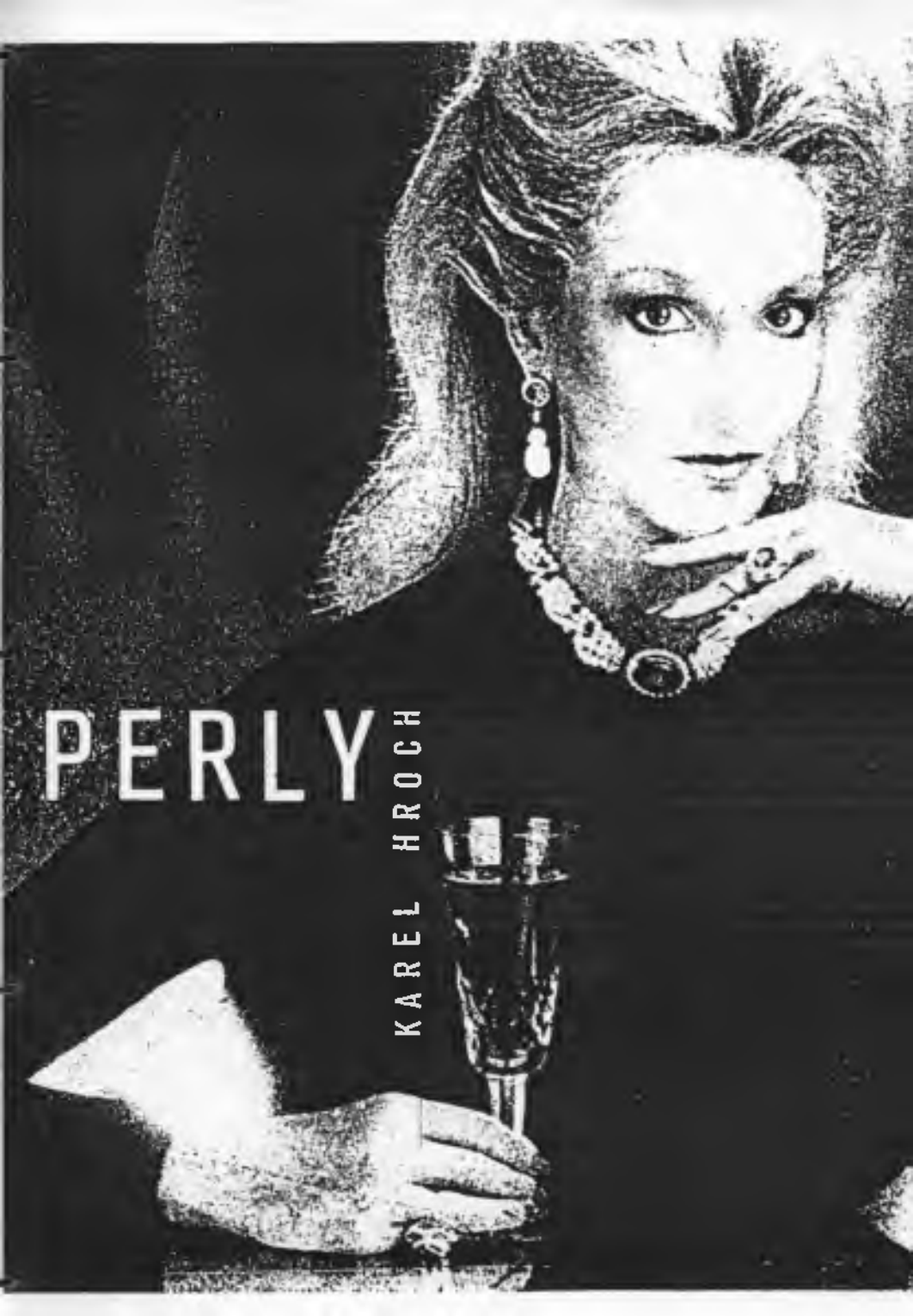
- 1/ Členy svazu byli dále A. Vveděnskij, N. Zaboločkij, K. Vaginov, I. Bachtěrev, J. Vladimirov a D. Levin.
- 2/ "Veselí čížkové", nakl. Albatros, 1987, přel. V. Daněk.
- 3/ "Již dost prázdnoty a nečinnosti. Každý den otevři tento sešítek a popiš minimálně půlstránku. Není-li co psát, pak alespoň zapiš po vzoru Gogola, že dnes není co psát. Piš vždy se zájmem a pohlížej na psaní jako na svátek. 11. dubna, roku 1937."
- 4/ A. Alexandrov: Ignavia, SL 6/1968, str. 156-178, přel. V. Daněk.

od překladatele: výběr pro toto číslo Q byl řízen snahou představit Charmsovo dílo co nejrozmanitěji

Tomáš Kafka

D Í L N A
N E J M O D E R N Ě J Š Í
P O E S I E

A high-contrast, black and white photograph of a woman with blonde hair, looking directly at the camera. She is wearing a dark, possibly velvet, dress. Her right hand is raised, with her index finger pointing towards her chin. She is wearing a large, ornate necklace with a circular pendant, a matching earring, and a ring on her finger. In the lower left, her left hand is visible, holding a tall, slender glass filled with a dark liquid. The background is dark and textured.

PERLY

KAREL HROCH

Perly náhrdelníku
se vyjímaly
na jejím zuboženém krku
jako krůpěje
rosy na ostnech
schnoucího bodláku.
Jedním trhnutím je zbavil zajetí šňůry a nechal je
kanout k nohám majitelky.
Pocítil ohromné
vzrušení
když se jeho ruka
dotkla platinové spony
v černém sametu jejích
šatů.
Drtí je v sevřené pěstí nezmenšenou silou
i když mu ostré
hrany
zraňovaly dlaň do krve.
Pnutí nádherné látky
zanikalo ve zvířecím funění

mužových nozder.

Pokročil, nedočkavě polknul a
trhnul !

Růžové perly

trpící pod neurvalou
podrážkou jeho bot
nenabídlý noze

dostatečnou oporu.

Těžké
tělo neschopné zvládnout svou
sílu se řítílo k podlaze.

Bronzová soška císaře

Claudia na kímse
krbu štitivě
očekávala

slepené vlasy mužova

zátylku, neschopna
zabránit
krvavé lázni.

Hraběnka pohodila hlavou,
řihla si a odešla na terasu, kde ji čekal
pastor Mürhanz

e e r g i c k á
o b o d a
m a j e s t á t u

ČESKOSLOVENSKÉHO
krasobruslařského
L I C O U S U

program stejného názvu
program skvělý
program vynikající
program výborný

ROMAN
ZLODEJ
DOBYTKA

Knižní vydání papíru, 8. 6. 1968

Tajemného
Harmoniku, o jehož
motívech se může
divák v průběhu
děje jen dohadovat,
představuje
Charles Bronson

V KLÍNU ROZŽEVANÝCH SKA

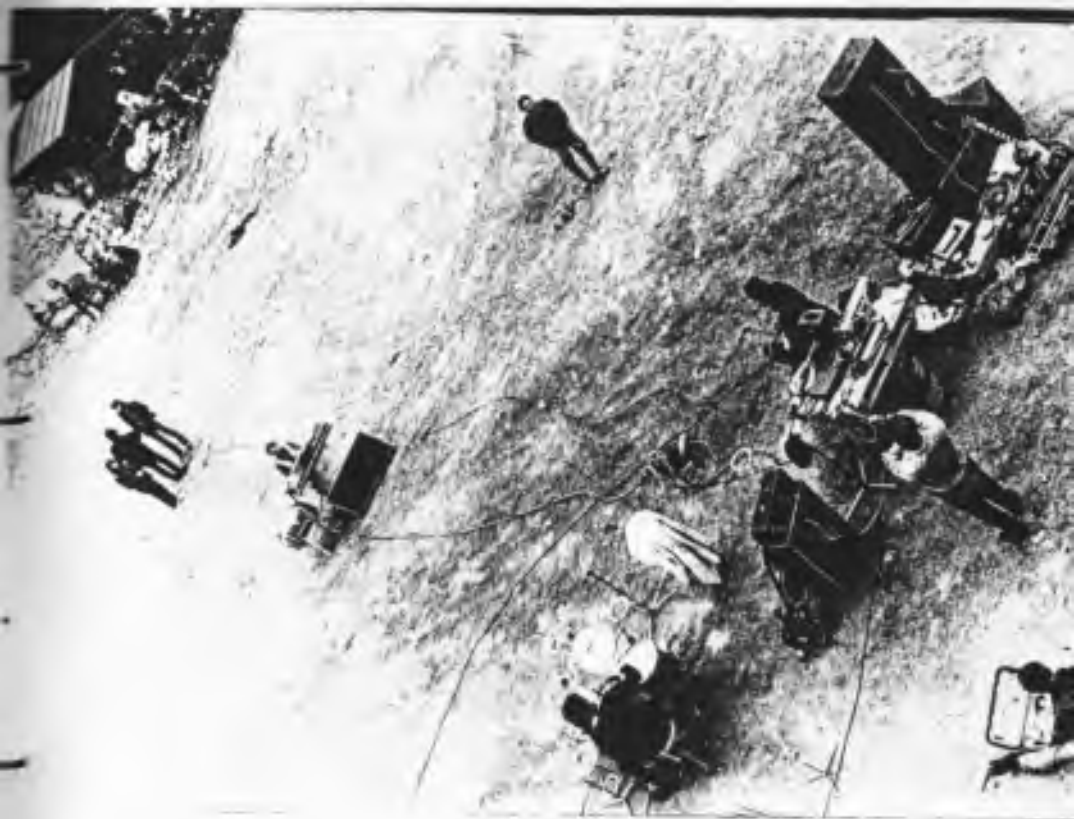
TAKOVÁ VESNICE NA KOPCI, ZE VŠECH STRAN
VOFOUKLÁ, KDO VODCHÁZÍ, MUSÍ VZDYCKY S KOPCE DOLŮ.
DÁVNO UŽ SE JEJÍ SYNOVÉ VYDALI KU VELKÝMU MĚSTU
V SOUSEDSTVÍ, VYDOBYT POSTAVENÍ A PRACHY. A ŽE SE TO
TĚM ZTEPILÝM NÁHODALŮM DAŘILO A DAŘÍ, JE POZNAT NA
TVÁŘI VSI SODUKROMÝ I VDBECNÍ. PŘI BUDOVNÍ SPOLEČNÝ
KAMPELIČKY SE NAUCILJ DRŽET HUBU A TAK.

UVOLNĚNÝ, ROZYLÁČNÝ SOBOTNÍ POODĚVÍ, Z DEŘ KULATÝHO MĚSTA SE NA STANICI LÁŽO LEPI ČLENOVÉ I BEZPARTIJNÍ ONOHO SPOLEČENSTVÍ. DNEŠNÍ SVÁTEK PŘÍŽIVLŮ AVANTGARDNÍ BOĚMY 88.09.17.

POKYNUTÍ RUKOU, TAM HOZENÝ MILÝ POZDRAV PŘEŠLAP...
...AHELE AHŮJ SE PŘIPOJÍME K TÝ SVOJÍ... PRACOVNÍ ČETĚ NÁHODNÝMU NEUNIKNE, ŽE MAJ SPOLEČNÝHO. HLAVNÍ UŽ JSOU TAM A CHYSTAJ TO. A MY SE PĚKNĚ NACPEME DO PLECHOVÝHO AUTODUSU A NECHÁME SE SETŘÁST A POUHUPAT V KOPEČKÁCH A ZÁKRUTÁCH CESTY DO VÍSKY S KAMENDLOMEM. JAK VISÍME NA TYČÍCH, MAČKÁME SE A TĚLAMA CEJTÍME, JAK (TAK NEJAK JAKOBY VLASTNĚ) K SOBĚ PATŘÍME.

PĚŠKY PROCHÁZÍME ZBYTKY PŘÍRODY, TO UŽ JME JEDNA PARTA. ALE NA MÍSTĚ POST! TAPY UŽ MÁ KAŽDEJ SVOJE MÍSTO, ÚKOLY A PŘÁTELE. MRAZIVĚ PROFUKUJE, KAŽDEJ PŘEŠLAPOVAT PĚKNĚ KE SVÝMU HLOUČKU. NÁVRŠÍ, TERASOVITÁ DÍRA VE SKÁLE, VYSEKANEJ AMFITEÁTR, DYNAMITOVÝ PUEBLO, DNES VOŽILÝ SHUTEČNÍMA MĚSTSKÉIMA INDIÁNAMA, BEZ KROJŮ A BAREV. ZVUKOSTROJE SLOŽENÝ NA DNO.

CHYSTÁ SE PRVNÍ SOUBOR: MOJMÍRŮV ELEKTROSVIT. JEHO VEDOUČÍ JE SE ZBYTKEM SRAČKÁRNÝ TROCHU V THEORETICKÝ PŘÍ A DNES TEDY JDE TAKY O VYSLOVENÍ PÁDNEJCH ARGUMENTŮ. BOHUŽEL TROCHU PŘETEJKÁ ZARPUTILOST. JEŠTĚ, ŽE NOVÝCH SPOLUHRÁČŮ, DVOJICE MLADÝCH REPUBLIKÁŇŮ, SE ŽÁDNÝ STARÝ SPORT NEDOTÝKÁJ. PŘEVÁHNOU CELKOVĚJ POJEM SVÝM KLIDEM, VD NIC NEJDE, SNAD JEN VYCHUTNAT TU PRČU. PRÁCE S HUDEBNÍM MATERIÁLEM JE HRAVÁ, POCTIVĚ EXPERIMENTÁTORSKÁ A HLEDAČSKÁ. NEOČEKÁVANĚ PROBUBLÁVAJ NÁPADY, STEJNĚ TAK ŠLÁPNUTÍ DO * . MÍCHAJ SE HLUKY MOŘE, ROZHLASOVÝ HLÁŠENÍ STAVU VODY S BARDVÝM SWINGEM, JAZZROCKEM, ARABOVOU RYTMIKOU, OPERNÍMA ÁRIEMA A VŠEMOŽNĚ JINAK, HLEDAJ SE NOVÝ NÁLADY, HARMONIE. PŘEDNATOČENÝ ZÁZNAMY SPOLU S ČASÍEM, BASOU, BONGEM, KEJTROU, TRUBKOU, BICÍMA A BANJEM. POSLUCHAČSČOTU JE NEPŘÍJEMNEJ DILETANTISMUS PROVEDENÍ. SOUBOR NECVIČÍ KONEČNÝ ARANŽE, PAMATUJOU SI KUSY JEN PŘÍBLIŽNĚ PODLE VEDOUČÍCH THEMAT. MOJMÍR: „JE OPRAVDU PRZOSTI, V JAKÝM STAVU SI S TÍM TROUFNEME PŘED LIDI“. VYPILOVÁNÍ BY JISTĚ PROSPĚLO, OTÁZKOU

*) PRÁZDNÁ

JE, NEZNIČILO-LI BY OJEDINĚLÝ, ODVÁŽNÝ I RISKANTNÍ TVOŘENÍ. INDUSTRIÁLNÍ PUBLIKUM VELMI RYCHLE A TOLERANTNĚ VYSTOUPENÍ VODMÍTÁ. SPOJKY MEZI JEDNOTLIVÝMA HLOUČKAMA MAJ POUZDROVĚNĚNÍ PŘECHÁZET A ŠÍŘIT DÍLČÍ NÁZORY A INFORMACE, KTERÝ JSOU VE VYŠŠÍCH STRUKTURÁCH ZPRACOVÁVÁNÝ A HODNOCENÝ. PROSTRANSTVÍ PŘED HUDEBNÍKAMA JE VYMETENÝ. VŠICHNI STOJÍ DÁLEKO PODÉL KAMENNÝ STĚNY, ŽÁDA PĚKNĚ KRYTÝ. JEN VOBČASNÝ AOUWRRM MOTOKROSOVÝHO JEZDCE PROŘÍZNE ASPIK... A TU NASTUPUJOU DALŠÍ, INDUSTRIÁLNÍ TRIO MUSHROOMS IN OUR SHOES: BICÍ, KYTARA A PLECHY. HODNĚ BLÍZKO DO STŘEDNÍ EVROPY, I PERSONÁLNĚ, ALE KOMODNĚJŠÍ A UVOLNĚNĚJŠÍ. DŮRAZ NA PLOUHEJCH A JASNEJCH NÁLADÁCH, BARVÁCH, LYRICKY AGRESIVNÍHO TĚPU. POSLUCHAČI JSOU DOME, MÁME PŘECI SPOLEČNÝ JISTOTY. MÍRNĚ POCHVALNÁ REAKCE. V RÁMCI NĚM SE UVOLNĚJE ATMOSFÉRA, NĚKTERÝ SI DOKONCE PROHLÍŽEJ NACNUTÝ SOCHY NA VRCHNÍ TERASE. PÁRKRAŽ VOHNOUT! PŘISTÁVÁ TUČKO-JET. TRYSKOVÝ MOTORY HUČEJ DO NOTY.

A TO UŽ SE CHYSTAJ ODVÁŽNÁ SRDCE, SOUBOR NEJVÍC DIG-
BÍTOVEJ, KYTARY, SPODKY A ŽESTĚ. ŽASNEME, CO SE DĚJE S PUNK-JAZZEM
V ČESKÝM PROSTŘEDÍ. STERILITA, ODPOVĚDNOST A VÁŽNOST SE SMUT-
KEM DUPDU BEZ ČIPERNÝ DRAVOSTI, ROŠTÁCTVÍ A SMÍCHU. ZVUK KAPE-
LY PŘEKRÁSNEJ, KAŽDÁ KEJTRA ÚPLNĚ JINAK VYSTAVENÁ, SOUBOJ CIRKU-
LÁRKY S HUSQUARNOU LESNÍ PILOU, BASA S BICÍMA JEDOU TAKOVÝ TY
ZVLÁŠTNÍ RYTMY S RŮZNEJMA ZÁSEKAMA A PO TOHO KALIBROVANÝ SÁGA,
KLARINET A TRUBKA. DNES TO BYLO ZDŮRAZNĚNÝ ZTUHLOSTÍ, ALE ZAČÁTEK,
TZN. NEJSTARŠÍ PÍSNĚ, JSOU I JINDY TAKOVÝ JAKO SVÁZANÝ, PŘÍLIŠ ČITELNĚ
VYSTAVĚNÝ, FANDÍCÍ POSLUCHAČ MUSÍ POMÁHAT TLACIT JE PRAVIDELNĚ SE
OPAKUJÍCÍMA SLOKAMA A REFRÉNA MA KU KONCŮM. NEJAKÝ NEČEKANÝ NABOU-
RAVÁNÍ BY TOMU PROSPĚLO. KDYŽ ZAČNOU RECITOVAT STŘEDOVĚKÝ ZAKLÍNADLA,
SÁM PŘEKVAPEN, VZPOMÍNÁM NA NEDUHDVO EXTEMPORE. V PŮLI SE ROZENHÍVAJ,
TŮNDA SVLÍKÁ SVETR A HRAJOU NOVĚJŠÍ, JINÝ VĚCI, INSPIROVANÝ TUŠÍM
ŠIKÁGSKÝM A NOVOJDRKSKÝM RETRO-IMPROVIZINGEM. INSTRUMENTÁLKY, JEMNÝ
KOMPOZICE, KRÁSNÝ HARMONIE, MEDOVOSTI, PROMÍŇTE, MOC MI TO SMAKOVALO.

ŠKODA, ŽE NEZAHŘÁLI SVOU NEJVĚTŠÍ PIKANTNOST: BLUES (OD INDUSTRIÁLU A PUNKU ZNÍ BĀJEČNĚ). POSLECHNEME SI SNAD NA PŘÍŠTÍM TURNÉ. KDYŽ DOHRAJOU, JE SPOUSTA CHOZENÍ, PŘENÁŠENÍ A ČEKÁNÍ. FDAY-LADY JE PROMRZLÁ, JDEM DO HOSPODY, ZBYTEK TEDA KOLEGA: CHYSTÁ SE TORZO PAPERŮ INŽENÝRA GARINA S HOSTAMA. HRAJOU JENOM CHVILIČKU, IMPROVIZUJOU, KYTARA PRES DELAY, KOVY A ZBOUSTŘENEJ ZPĚV. RÁMUSEJ TAKY TU NAŠÍ A LIDIČKY SE TÍM EŠTĚ VÍC UVOLNĚJ, BAVĚJ SE A V MRAZE SKOTAČEJ... NA POSLEDNÍ KAPELU ZŮSTÁVA UŽ JEN MÁLO VĚRNEJCH. VIDĚJ PRVNÍ VYSTOUPENÍ ČTYŘČLENNEJCH VESELÝCH FILIŠTÍNŮ S NOVÝM REPERTOÁREM: ZMĚNA-MINIMAL/INDUSTRIAL AKUSTICKY! NA SOUSTAVU HRNKŮ, HRNEČKŮ A PLECHÁČŮ, DOPLNĚNÝ KLÁRINETEM A KYTAROU. VŠICHNI ČERNO-ŠTRAKÁČANI JE CHVÁLEJ: HEZKEJ JEMNEJ ZVUK, PŘÍJEMNÁ MEDITATIVNÍ NÁLADA. JINEJ ZDROJ ALE HLÁSIL TĚŽKOU BLBOST A NUDU. SUD SÁM.

FOTO MICHAL BRABEC
& M. FASOROVÁ.

CO DODAT ZÁVĚREM? SRPEN TO UŽ NEBYL, ALE PŘECI JEN DO ŘÍJNA TO MĚLO DALEKO. MLADEJ VLČEK V LOMU BYL A VŠECHNO SLYŠEL, TAJNEJ KAREL TAKY. KDO CHYBĚL? URČITĚ NĚJAKÝ NEKONFORMNÍ ANAR-CHISTI V PUPLIKU, EXIBÁCI, KTERÝ BY TO TROCHU ROZČÍSILI A ZNEVÁŽNILI. VINCENT? ČAPRNKA? KDE BYLI?..... : JSOU-LI EŠTĚ VOĐEC TAKOVÝ, BYLI PROSTĚ JINDE.

PRO ÚPLNOST, VO TEJDEN POZDĚJŠI BYLI V LOMU KOKRMENT, ECHT A TATABOYS SE SVEJMA KÁMOŠEMA. ZAPALOVALI TAM VOHNĚ A DĚLALI RÁMUS.

KREPINDL.

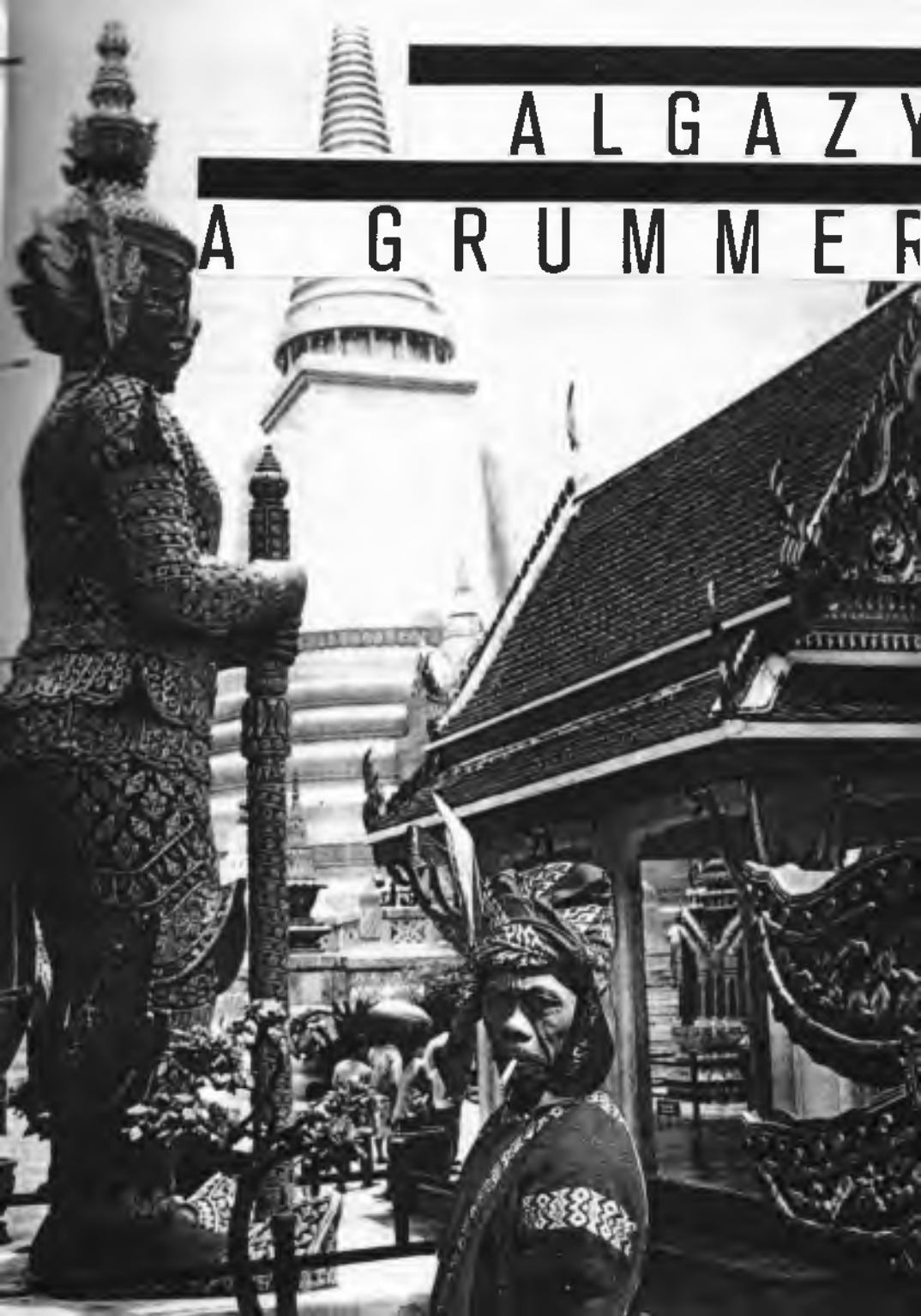
KOBEXCE M. D.

**Písni a tancem
pro radost světa**

A L G A Z Y

A G R U M M E R

Algazy je sympatický kolozubý a usměvavý stařec s řídkým hedvábným vousem, který je hezky posazen na roštu připevněném pod bradou a ohraničen ostatním drátem...

Algazy nemluví žádným evropským jazykem... Když na něj však počkáte při východu slunce, tedy rána a řeknete mu: "Dobrý den, Algazy!" dávající nejvíc důraz na hlásku z, Algazy se usměje a aby dal najevo vděčnost, strčí si ruku do kapsy, kde tahá za konec provázku, čímž rozhýbe svůj vous na celou čtvrt hodinu... Odmontovaný rošt mu sloužil k rozluštění všech nejtěžších problémů týkajících se úklidu a čištění domu...

Algazy nebere úplatky... Jedinkrát se propůjčil takovéto věci, když byl kopistou v Domě církve; tehdy však nevzal peníze, ale jen pár stěpů z rozbitých misek, protože chtěl dát věno několika svým chudým sestrám, které se všechny měly druhého dne vdávat...

Největší Algazyho radostí - kromě jeho běžných prací v obchodě - je zapřáhnout se dobrovolně do trakaře a, jsa sledován přibližně ze vzdálenosti dvou metrů svým společníkem Grummerem, běžet tryskem prachem a slunečním žářem projížděje venkovskými obcemi s jediným cílem sbírat staré hadry, plechovky s olivovým olejem a zejména kůstky, které pak oba společně jedí po půlnoci v tom nejstrašnějším mlčení...

Grummer má i zobák z aromatického dřeva...

Bytost uzavřená a temperamentu žlučovitého, zůstává po celý den ležet natažen pod prodejním pultem, se zobákem vraženým do škvíry v podlaze...

Když vejdete k nim do obchodu, polechtá vás chřípě libá vůně... Na schodech vás přivítá ctnostný mladík, který má na hlavě místo vlasů vlákna ze zelené bavlnky; pak vás velmi přívětivě pozdraví Algazy a vyzve vás, abyste usedli na stoličku.

Grummer stojí a číhá... Věrolomník s kosým pohledem, vyndává nejprve jen zobák, kterým ostentativně přejíždí nahoru a dolů po žlábků udělaném právě nahřbetu pultu, objeví se nakonec celý... Dělá všechny možné pletichy, aby Algazy opustil lokál, pak dělá zlomyslné narážky, nepozorovaně vás vtáhne do diskuse jakéhokoliv druhu - nejčastěji o sportu a literatuře - až vás ve chvíli, kdy se mu to hodí, dvakrát uhodí zobákem přes břicho, aby vás donutil řvoucího bolestí vyběhnout na ulici.

Algazy, který má téměř neustále mrzutosti a debaty se zákazníky, vy-

běhne tryskem za vámi kvůli tomuto Grummerovu nedovolenému postupu, prosí vás, abyste se vrátili zpět a, abyste dostali zaslouženou satisfakci, povolí vám - pokud jste koupili něco za více než patnáct haléřů - přičichnout si ke Grummerovu zobáku a, chcete-li, i stisknout jakkoli silně popelavě šedý gumový měchýřek, který má připevněný na zádech kousek nad zadnicí, což mu umožňuje skákat po obchodě aniž by ohýbal kolena, vydávaje zároveň neartikulované zvuky...

Jednoho dne Grummer, aniž to oznámil Algazymu, si vzal trakař a vydal se sám hledat hadry a kůstky, ale při návratu, kdy našel několik zbytků básní, udělal ze sebe nemocného a pod příkrývkou všechny tyto zbytky básní potají sám snědl... Algazy, tušíc cosi, tak k němu přišel s čestným úmyslem udělat mu jen takové malé kázání, ale s hrůzou spatřil, že v Grummerově žaludku vše, co v literatuře zbylo dobrého, bylo zhltnuto a stráveno.

Napříště takto zbaven veškeré vybranější stravy, snědl Algazy na odškodněnou celý Grummerův měchýřek zatímco ten druhý spal...

Zoufalý Grummer druhého dne - když zůstal bez měchýřku na světě sám - klovl stařika zobákem a po západu slunce jej vztekle vynesl na vrcholek jedné vysoké hory ... Propukl mezi nimi strašlivý boj, jenž trval celou noc až do té chvíle, kdy přemožený Grummer nabídl, že navrátí veškerou spolknutou literaturu.

Vyzvracel ji do Algazyho rukou... Ale stařík, v jehož břiše začaly fermenty spolknutého měchýřku probouzet záchvěvy literatury budoucná, shledal, že vše, co je mu nabízeno, je nepříliš početné a zastaralé...

Vyhladovělí a neschopni si ve tmě najít ideální stravu, již oba tolik potřebovali, dali se znovu do boje s dvojnásobným úsilím. Pod záminkou, že se ochutnávají jen proto, aby se doplnili a lépe poznali, začali se s rostoucí zběsilostí kousat, až se, okusující se postupně navzájem, dostali oba až k poslední kosti ... Algazy skončil první...

e p i l o g

Druhého dne mohli kolemjdoucí vidět na úpatí hory v příkopu naplněném vodou rost s ostnatým drátem a voňavý dřevěný zobák... Úřady byly uvědoměny, ale než někdo z nich přišel k tomuto místu, jedna z Algazyho žen, která měla formu koštěte, se nečekaně objevila a ... metla dvakrát-třikrát doleva i doprava a zametla tak vše, co našla do smetí...

p r o v y s v ě t l e n í :

Algazy a Grummer je bývalý název známého obchodu s kufry, peněženkami atd. v hlavním městě. Dnes už je znám pod jediným jménem. Každopádně si dovoluujeme tvrdit, že jména Algazy a Grummer podle představ, které se rodí z jejich specifické hudebnosti - výsledek zvukového dojmu, kterým působí na sluch - nevypadají, že by odpovídala vzhledu, dynamice a obsahu dvou sympatických a distingovaných obča-

Dovolujeme si výše ukázat čtenářům, jak by měl a jak by mohl vypadat takový Algazy nebo Grummer "in abstrakto", kdyby nebyli bývali stvořeni náhodou, kterou je osud, jenž si už vůbec neuvědomuje, zda stvořené předměty příslušejí formou a pohybem jménům, která jim byla určena.

Žádáme pány Algazyho a Grummera o odpuštění za pozorování, jež jsme si výše dovolili; děláme to však i proto, že jim chceme posloužit, upozorňující je včas na nejvhodnější opatření ke zlepšení v tomto směru.

Zdá se, že lék nemůže být než jeden jediný : buď si najdou každý jiné jméno, skutečně adekvátní jejich osobní skutečnosti, nebo se oni sami změní, dokud je čas, co do podoby i do rolí, podle estetiky jmen, jež nosí, jestliže si je ovšem ještě chtějí ponechat...

U R M U Z

Pár slov o Urmuzovi

Vlastním jménem Demetru Dem. Ionescu-Bužau, narozen 1883 v rodině lékaře. Gymnázium, zájem o hudbu. Po roce neúspěšných studií medicíny studia práv. Absolvuje v roce 1907. Někdy z doby kolem roku 1908 pocházejí jeho první prózy, které později čte svým sourozencům a přátelům. Během první světové války odvelen do Moldavska, po onemocnění tyfem se vrací zpět do Bukurešti. Vede osamělý život, nic, kromě nočních procházek po městě, ho neuchvacuje. Snad jen jediná věc : hudba. Chodí na koncerty, sám skládá. V roce 1922 mu básník Tudor Arghezi vydává v časopise Cugetul Românesc tři prózy. 22. listopadu 1923 spáchá Urmuz v parku na ulici Kiseleff sebevraždu revolverem.

V roce 1930 vychází první souborné vydání Urmuzových próz, jeho editory jsou avantgardní básníci Geo Bogza a Saša Pană. Další vydání jeho próz, opět pod názvem Pagini bizare (Podivné stránky) pocházejí z let 1970 a 1983.

pro magazín Kvašňák přeložil a
pár slovy o autorovi opatřil

P E T R T U R E K

GARÁŽ patří REVOLVERu

n a p o s l e d

jan boháč

Budík řinčel. Pan Bílek vystrčil ruku z pod teplé peřiny, aby ho utišil, ale pak si to rozmyslel a stáhl ruku nazpět. Dnes to bylo přeci naposled. Dnes půjde do práce naposled. Všechny úkony ranního vstávání, za ta léta už zautomatizované, připadaly mu dnes jiné, slavnostní. I jeho tvář v zrcadle, když se hořil, jakoby byla trochu zvláštní. Naposled vzal do ruky svoji oblíbenou aktovku, pohladil pohledem dosud spící rodinu a vyšel z bytu. Samozřejmě, manželka s dětmi chtěly udělat dnešní odchod do práce slavnostnější, ale pan Bílek nechtěl. Byl založením příliš skromný člověk, a pak chtěl, aby i ten poslední den byl takový jako všechny ostatní. V něčem se však přeci lišil. Dnes šel do práce pěšky, jako zamlada. Jako když šel do práce poprvé, se stejným rozechvělým srdcem plným nadějí a očekávání. Vzpomínal, jak poprvé vstoupil do krejčovské dílny, plné jemné vůně látek a tlumených zvuků nůžek a šicích strojů. Pan Bílek byl totiž krejčí, a to ne ledažáký krejčí, ale hlavní krejčí. Byl to on, kdo už léta určoval módní fazony, co se nosit bude a co se nosit nebude. Tak teď kráčet probouzejícím se městem, ulicemi plnými rozespálých chodců a tvářil se rozpačitě. Mířil nahoru na kopec, kde stála jeho dílna. Tam už se slavnostní atmosféra zadržet nedala. Patřil přeci jen k nejvěrnějším pracovníkům podniku, a tak počínaje vrátným viděl ve všech očích záblesky lásky a smutku, že odchází. Přišel ke svému stolu, sundal si kabát, vzal si nůžky a chtěl se jako každý den pustit do práce. Ale nešlo to. Kolem se začli scházet jeho kolegové a pan Bílek se díval a z jejich tváří četl své vzpomínky. Jak v dobách svého bouřlivého mládí, když se ještě učil, se mu sem tam něco nepovedlo, jak ušil sako s třemi rukávy a kalhoty s jednou nohavicí, že i mistr se trochu zlobil, ale protože to byla tak hezká látka, všem se to nakonec líbilo. Tak potom, když šil saka se čtyřmi, pěti rukávy, už to nikoho nepřekvapovalo a všichni měli radost a začli šít podle něj. Díval se na ty

tváře, taky už vrásčité a prací unavené, ale stále s jiskrnými očima. A byli mezi nimi i mladí, zatím stáli trochu stydlivě v druhé řadě, ale pan Bílek jim věřil. Byli to jeho žáci a dal jim ze sebe to nejlepší, co měl. Když viděl jejich zatím nesmělé střihy, ihned poznal, že v nich je ta pravá poctivost, i když používali jiných moderních barev a vzorů, na které si pan Bílek už ani nechtěl zvykat. Pak mu přátelé začali děkovat, dostal kytici růží, on děkoval přátelům, ale ve skutečnosti nic z toho nevnímal. Protože duši mu začal hlodat smutek. Smutek, že už je konec, že už to nebude on, kdo navrhuje a řídí módu, že z něj bude obyčejný duchodce. Naposledy prošel dílnou, dotýkal se rukou těch důvěrně známých předmětů, s nimiž jakoby srostl, a teď je musel opustit. Ale nedalo se nic dělat. Vzal si zase svou oblíbenou aktovku, naposledy pokynul vrátnému a vyšel na ulici. Kráčel dolů a potkával lidi, kteří se usmívali. A najednou se panu Bílkovi začalo zdát, že se usmívají proto, že mají radost, že on odchází, že se mu posmívají. Ale hned to přešlo. Nikdo to přeci ještě nemůže vědět - a hlavně : viděl, že všichni nosí saka a kabáty, jak je on navrhl a že se jim líbí a že ho mají rádi. Tak se také začal usmívat a rozhlížel se kolem sebe všude bylo vidět jeho móda, jeho práce, a tak byl pan Bílek šťastný, protože to byla ta nejlepší odměna, jakou může člověk v životě dostat. Viděl, že po sobě zanechal stopu, že jeho život nebyl zbytečný a proto byl tak šťasten.

TAJEMNÁ
ENERGIE
KOMIX

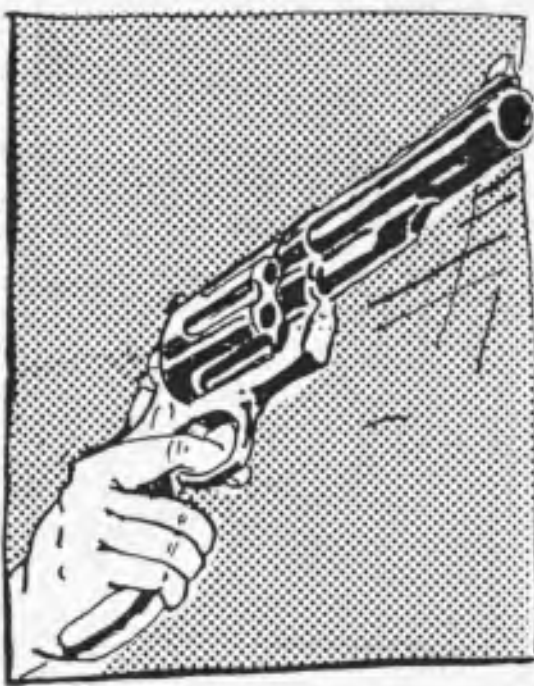

KONEC

POHÁDKA

ČERVENÉ
KARKULCE

PRÁVĚ ZE STŘEDOKU

CEMENTÁRNY A VÁPENKY PRAHA

k. p., závod ČCV Čížkovice

okamžitě přijme pro nepřetržitý provoz:

vozová manipulantka	D 5 oprávnění	1 prac.
vykladač	D 5-6	1 prac.
zámečnick	D 6-7 vyučen	4 prac.
obsluha dopr. cest slinku	D 6 vyučen	2 prac.

pro dvousměnný provoz:

obsluha dopravních cest	D 4 oprávnění	1 prac. (žena)
vedoucí posunu	D 6-7 vyučen	1 prac.
údržbář	D 6-7 vyučen	1 prac.

pro ranní směnu:

matematik-analytik	T 12 VŠ	2 prac.
zedník	D 6 vyučen	2 prac.
klempíř	D 6-7 vyučen	2 prac.
zámečnick	D 6-7 vyučen	1 prac.
řidič os. automobilu	D 5 oprávnění	1 prac.
řidič Tatra	D 7 oprávnění	2 prac.
řidič Belaz	D 6-7 oprávnění	1 prac.
automechanik	D 6 vyučen	2 prac.
mechanik – elektro	T 11 USO	1 prac.
instalatér	D 6-7 vyučen	2 prac.
nástrojař	D 6-7 vyučen	1 prac.
mazač bagrů	D 4	1 prac.

Možnost přidělení bytu v Čížkovicích, Libochovicích, Litoměřicích, ubytování na závodové svobodárně. Stravování zajištěno ve všech směnách. Informace podá ÚKPP tel. 721 81 – 721 91 kl. 226.

MAGAZIN FÜR FÜR HODICK

SYMPTATISGH

Q

2

Sehr luftig ist der